

Букач В. М.

В И П У С К Н И К И

**Південноукраїнського
національного педагогічного університету
імені К. Д. Ушинського**

Біографічний словник

Частина 3

Одеса - 2022

УДК: 013(038)
Б 90

Автор: **Букач Валерій Михайлович**, кандидат історичних наук,
приват - професор

Друкується за ухвалою Вченої ради ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» від 18 жовтня 2021 року, протокол № 3.

Букач В. М.

Випускники Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського: Біографічний словник. – Ч. 3. – Одеса: ПНПУ, 2022. – 72 с.

Словник містить стислі біобібліографічні дані про особистостей, які в різні роки навчалися в Одеському інституті народної освіти – Одеському державному педагогічному інституті – Південноукраїнському педагогічному університеті імені К. Д. Ушинського та розрахований на широке коло читачів.

(С) Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського (Одеса), 2022.
(С) Букач В. М., 2022.

Передмова

В 1920 році був відкритий суто педагогічний вищий навчальний заклад – Одеський інститут народної освіти, завдання якого полягало у задоволенні потреб суспільства у педагогічних працівниках.

У 1930 році ОІНО було реорганізовано у три навчальні заклади: Одеський інститут соціального виховання, Одеський інститут професійної освіти, Одеський фізико-хіміко-математичний інститут. В 1933 році Одеський інститут соціального виховання й основна частина Одеського інституту професійної освіти були об'єднані в Одеський педагогічний інститут. В 1994 році Одеський педагогічний інститут був перетворений у Південноукраїнський педагогічний університет імені К. Д. Ушинського, якому в 2009 році було надано статус національного.

За роки свого існування вищий педагогічний навчальний заклад Одеси підготував десятки тисяч висококваліфікованих вчителів загальноосвітніх шкіл, викладачів закладів професійної освіти, велику кількість науковців, представників вітчизняної культури, спорту, державних службовців, громадських діячів тощо.

Даний біографічний словник містить короткі біографічні довідки про окремих випускників інституту народної освіти – інститутів соціального виховання і професійної освіти – педагогічного інституту – педагогічного університету, через біографію яких можна прослідити історію одеського закладу вищої педагогічної освіти.

Аксельруд Вадим Вікторович

В. В. Аксельруд народився 29 березня 1939 року в Одесі.

У 1965 році закінчив фізико-математичний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

В 1964 році почав працювати вчителем фізики Яровської восьмирічної школи Тарутинського району Одеської області. Згодом викладав у Затоцькій школі-інтернаті Овідіопольського району.

З 1987 року працював в Кароліно-Бугазькій загальноосвітній школі Одеської області.

Є автором методичних статей в журналі «Фізика та астрономія в школі», збірника задач «Збірник завдань з фізики для розв'язування методом «мозкової атаки».

Нагороджений знаком Міністерства освіти і науки «Відмінник освіти України».

Література

1. Демченко Д. М., Савельєва Н. В., Фурсенко Л. І. Педагогічний Олімп Одещини. – Одеса: ОІУВ, 2008. – С. 12.

Арутюнян Олена Євгенівна

О. Є. Арутюнян народилася 12 червня 1962 року в Тернополі.

У 1985 році закінчила художньо-графічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

Член Національної спілки художників України з 1994 року.

В 1985 – 1996 роках працювала викладачем кафедри образотворчого мистецтва Тернопільського педагогічного інституту.

Працює в галузі станкового живопису, графіки. Автор творів: «Червоний кактус», «Вічна тема», «Червона квітка», «Морський бриз», «Стара фортеця» та ін. Учасниця всеукраїнських, міжнародних та персональних виставок.

Література:

1. Тернопільський енциклопедичний словник: у 4 т. – Т 1: А – Й. – Тернопіль: ВПК «Збруч», 2004. – С. 49.

Афанасьєв Володимир Миколайович

В. М. Афанасьєв народився 1 березня 1949 року в с. Павлівка Ізмаїльської області.

У 1971 році закінчив художньо-графічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Живописець, графік.

По закінченні навчання вчителював. В 1977 році заснував та очолив Арцизьку художню школу (Одеська область).

Член Спільки художників України. Учасник зарубіжних, всесоюзних, республіканських, обласних художніх виставок. У 2014 році відбулася персональна виставка в Одесі.

Є автором творів: «Вечір у Павлівці», «Вечірня пісня», «Шабський виноград», «Дівчина з Делен», «Арцизький пейзаж» та ін. Твори зберігаються у галерейних та приватних колекціях України, Німеччини, Франції, США та ін.

Джерела:

1. Афанасьєв В. Н. 1949// Соцреалізм//
<https://socrealizm.com.ua/gallery/artist/afanasev-vn-1949>

Бази́ка Володимир Петрович

В. П. Бази́ка народився 25 серпня 1923 року в селі Наділи на Одещині.

Під час нацистської навали в 1941 році пішов добровольцем на фронт.

В 1947 році закінчив Одеське педагогічне училище, у 1952 році – учительський інститут, а в 1957 році – філологічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

Працював вчителем початкових класів, вчителем російської мови та літератури. В 1953 – 1971 роках був директором школи села Тепліця.

З 1971 року обіймав посаду директора Виноградівської середньої школи Арцизького району Одеської області.

Обирався делегатом Третього Всесоюзного з'їзду вчителів у 1978 році.

У 1977 році присвоєно почесне звання «Заслужений вчитель Української РСР».

Помер у 1994 році в Арцизькому районі Одеської області.

Література

2. Демченко Д. М., Савельєва Н. В., Фурсенко Л. І. Педагогічний Олімп Одещини. – Одеса: ОІУВ, 2008. – С. 17 – 18.

Барабаш Микола Мартинович

М. М. Барабаш народився у вересні 1945 року.

Вищі освіти здобув в Одеському інституті інженерів морського флоту та на факультеті фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

Майстер спорту з бадмінтону, яким почав займатися у 1961 році, та зі стрільби з лука.

З 1975 року є членом виконкому Федерації бадмінтону України. Суддя всесоюзної категорії із стрільби з лука. У 2006 році очолив Одеську комплексну дитячо-юнацьку спортивну школу «Мушкетер».

Голова обласної ради фізкультурно-спортивного товариства «Україна». Член Національного олімпійського комітету України.

Удостоєний почесного звання «Заслужений тренер України».

Джерела:

1. Мазуренко А. Осень патриарха // Вечерня Одесса. – 2020. – № 100 (10947). – 22 сентября.
2. Бадмінтон в Україні та світі. – Квітень. 4. 2013.// <http://fbubadminton.org.ua/2013/04/04/barabash-nikolaj-martynovich-nagrazhdyon-mezhdunarodnoj-federaciej-badmintona/>

Беляк Ольга Миколаївна

О. М. Беляк народилася 27 травня 1985 року у м. Приморськ Запорізької області.

У 2007 році закінчила Бердянський державний педагогічний університет за спеціальністю «українська мова і література, зарубіжна література». Згодом там само здобула кваліфікацію магістра за спеціальностями «управління навчальним закладом», «початкове навчання».

В 2021 році закінчила Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського, здобувши кваліфікацію магістра за освітньою програмою «Спеціальна освіта (логопедія)».

У 2008 – 2010 роках була асистентом кафедри педагогіки Бердянського державного педагогічного університету. В 2010 – 2012 роках працювала викладачем кафедри загальних дисциплін та мовної підготовки іноземних громадян Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського, завідувала відділенням роботи з іноземними громадянами.

В 2012 році захистила дисертацію «Розвиток комунікативних якостей мовлення в майбутніх вчителів-словесників» на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук. У 2014 році присвоєно вчене звання доцента.

З 2012 року обіймає посаду директора Одеського педагогічного фахового коледжу.

Джерела та література:

1. Історія Бердянського державного педагогічного університету в іменах / під заг. ред. І. Т. Богданова. – К. : Освіта України, 2017. – С. 24.
2. Беляк О. М.: Особова справа// Одеський педагогічний фаховий коледж.

Білгородська Олена Євгенівна

О. Є. Білгородська народилася 6 квітня 1967 року в Одесі.

У 1991 році закінчила художньо-графічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Живописець.

Член Національної спілки художників України з 2019 року. Твори: «Італія, Гроттмаре. Кафе», «Флокси та персики», «Зима. Міський сквер», «Осінь. Парк. Фонтан», «Тиша».

В 2012 році захистила дисертацію «Методика формування художньо-графічних умінь і навичок дітей 6-7-річного віку» на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук.

Викладає в Одеській державній академії будівництва та архітектури, обіймає посаду доцента кафедри рисунка, живопису та архітектурної графіки.

Джерела:

1. Художники Одеської обласної організації НСХУ// <http://oonshu.art/perelik.html>

Богаченко Валентина Вікторівна

В. В. Богаченко народилася 12 грудня 1984 року.

У 2009 році закінчила Південноукраїнський державний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського, здобувши кваліфікацію філософа, викладача філософії.

В 2016 році захистила дисертацію «Самоідентифікація суб'єкта соціальної дії в інтерсуб'єктивному просторі: соціосинергетичний аналіз» на здобуття наукового ступеня кандидата філософських наук. У 2021 році присвоєно вчене звання доцента.

Працює в Державному університеті інтелектуальних технологій і зв'язку (м. Одеса), обіймає посаду доцента кафедри філософії, психології та педагогіки.

Джерела:

1. Богаченко Валентина Вікторівна// Склад кафедри філософії, психології та педагогіки. ДУІТІЗ// <https://suitt.edu.ua/sklad-kafedry-f-and-u/>

Богуцький Мусій Кирилович

М. К. Богуцький народився 10 вересня 1920 року в Одесі.

У роки нацистської навали воював у складі частин Червоної Армії під Москвою, Сталінградом.

В 1947 році закінчив філологічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Літературний критик.

Член Спілки письменників Української РСР з 1963 року.

Працював редактором у видавництві «Радянський письменник», завідувачем відділу критики журналів «Дніпро» та «Радянська Україна». Автор нарису про творчість А. Малишка «Дзвінке слово поета». Викладав на кафедрі української літератури Кримського державного педагогічного інституту.

Нагороджений медаллю «За бойові заслуги».

Помер 13 грудня 1982 року в Києві.

Література:

1. Українська літературна енциклопедія: в 5 т. – Т. 1: А – Г. – К.: ГР УРЕ, 1988. – 536 с.
2. Енциклопедія сучасної України: у 30 т. / ред. кол.: І. М. Дзюба та ін. – Т. 3: Біо – Бя. – К. : Поліграфкнига, 2004. – 695 с.

Боделан Марина Володимирівна

М. В. Боделан народилася 17 жовтня 1983 року.

У 2006 році закінчила факультет початкового навчання Південноукраїнського державного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського.

В 2018 році захистила дисертацію «Формування функціональної компетентності майбутніх соціальних працівників з вуличної соціальної роботи в процесі професійної підготовки» і здобула науковий ступінь кандидата педагогічних наук.

Працює у Національному університеті «Одеська політехніка», обіймає посаду доцента кафедри психології та соціальної роботи.

Джерела:

1. Кафедра психології та соціальної роботи// Національний університет «Одеська політехніка»// <https://op.edu.ua/staff/32654>

Борисов Леонід Вікторович

Л. В. Борисов народився 25 червня 1985 року.

У 2007 році закінчив Одеську національну юридичну академію, а в 2014 році – інститут фізичної культури та реабілітації Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського, здобувши кваліфікацію магістра педагогіки.

З 2002 року працював інструктором в Одеській обласній федерації ушу.

Протягом 2007 – 2012 років був старшим тренером збірної Одеської області.

Від 2009 року працює тренером-викладачем відділення Одеської комплексної дитячо-юнацької спортивної школи № 1.

В лютому 2013 року обраний президентом Одеської федерації ушу. Член тренерської ради Української федерації ушу, член колегії суддів Української федерації ушу.

Суддя міжнародної категорії.

Джерела:

1. Борисов Л. В. // Одесская федерация ушу.// <https://wushu.od.ua/extensions/trenenry/275-borisov-leonid-viktorovich>

Бугайова Марина Олександрівна

М. О. Бугайова народилася в 1963 році в м. Кривий Ріг Дніпропетровської області.

У 1984 році закінчила фізико-математичний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

В 1993 році захистила дисертацію «Система практичних робіт як засіб посилення прикладної спрямованості курсу математики 5 – 6 класів» та здобула науковий ступінь кандидата педагогічних наук.

Працювала на кафедрі математики і методики навчання математики Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського, обіймала посаду доцента.

Померла в 2012 році в Одесі.

Джерела:

1. Бібліографічний покажчик наукових праць професорсько-викладацького складу та асистентів. – Ч. 1.// Науковий вісник Південноукраїнського державного педагогічного університету ім. К. Д. Ушинського. – 2004. – № 1 - 2. – С. 153 - 154.

Бугайцов Олег Павлович

О. П. Бугайцов народився 19 січня 1953 року в Одесі.

У 1982 році закінчив художньо-графічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

Працює в галузі декоративно-прикладного мистецтва. Твори: «Рибалка», «Вдала риболовля», «Нічний звір», «Човняр» та ін.

Член Спілки художників України з 1983 року.

В 2020 році присвоєно почесне звання «Заслужений художник України».

Джерела:

1. Художники Одеської обласної організації НСХУ// <http://oonshu.art/perelik.html>

Ворніков Віктор Іванович

В. І. Ворніков народився 28 листопада 1963 року в м. Бобринець Кіровоградської області.

У 1999 році закінчив художньо-графічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

Член Національної спілки художників України з 2017 року.

В 2006 році захистив дисертацію «Природа гносеологічного образу в науці» на здобуття наукового ступеня кандидата філософських наук. У 2019 році захистивши дисертацію «Конвенціональність в просторі суспільства, що само організується», здобув науковий ступінь доктора філософських наук. Присвоєно вчене звання доцента.

Працював у Кіровоградському інституті регіонального управління та економіки. З 2011 року викладає в Одеській національній академії зв'язку імені О. С. Попова – Державному університеті інтелектуальних технологій і зв'язку.

Джерела:

1. Художники Одеської обласної організації НСХУ// <http://ooonshu.art/perelik.html>
2. Кафедра філософії, психології та педагогіки// ОНАЗ ім. О. С. Попова// <https://old.suitt.edu.ua/instituti/problem-informatsijnogo-suspilstva/f-and-u/>

Ворохта Алла Іванівна

А. І. Ворохта народилася 13 грудня 1946 року в Одесі.

У 1971 році закінчила художньо-графічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Живописець, графік.

В 1973 – 2004 роках працювала викладачем кафедри графіки, декоративно-прикладного мистецтва та методики художнього навчання Південноукраїнського педагогічного університету імені К. Д. Ушинського.

У 2004 році стала викладати малюнок в Одеському художньо-театральному училищі.

Член Спілки художників України з 2008 року. Працює у класичній реалістичній манері в усіх графічних та живописних техніках, займається декоративно-прикладним мистецтвом. Роботи зберігаються в Одеському літературному музеї, приватних колекціях.

Джерела та література:

1. Сорок лет вместе. Творческие портреты Аллы и Николая Ворохты: альбом живописи / сост. Н. И. Гриценко; гл. ред. И. Бурчо. – Одесса: Пресс- курьер, 2012. – 172 с.
2. Бібліографічний покажчик наукових праць професорсько-викладацького складу та асистентів. – Ч. 1.// Науковий вісник Південноукраїнського державного педагогічного університету ім. К. Д. Ушинського. – 2004. – № 1 - 2. – С. 220.

Ворохта Микола Іванович

М. І. Ворохта народився 18 липня 1947 року в м. Рахів Закарпатської області.

У 1971 році закінчив художньо-графічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Живописець, графік.

В 1974 – 1997 роках працював викладачем кафедри малюнку і живопису Одеського інженерно-будівельного інституту – Одеської державної архітектурно-будівельної академії.

Член Спілки художників України з 1995 року. Автор творів «Гуцульський ярмарок», «Три камені», «Портрет старовіра», «Полонинська осінь», «Зимонька Закарпаття» та ін. Роботи зберігаються у музеях України, приватних колекціях.

У 2014 році присвоєно почесне звання «Заслужений художник України».

Література:

1. Сорок лет вместе. Творческие портреты Аллы и Николая Ворохты: альбом живописи / сост. Н. И. Гриценко; гл. ред. И. Бурчо. – Одесса: Пресс- курьер, 2012. – 172 с.
2. Художники Закарпатської Гуцульщини. / Ю. Бендак, О. Масляник. – Львів: «Тиса», 2013. – С. 18 - 21.

Голованов Станіслав Дмитрович

С. Д. Голованов народився 1 травня 1940 року в с. Молчаново Амурської області РРФСР.

У 1962 році закінчив факультет фізичного виховання та спорту Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського, а в 1967 році – Ленінградське вище художньо-промислове училище. Скульптор.

Член спілки художників. Учасник мистецьких виставок з 1967 року (роботи: «Лучник», «Гармоніст», «Портовик», «Баскетболістка», «Змагання», «Докери», «Дівчина», меморіальні дошки П. І. Чайковському, В. С. Висоцькому та ін.).

Живе і працює у Санкт-Петербурзі (Російська Федерація).

Література:

1. Енциклопедія сучасної України: у 30 т. / ред. кол.: І. М. Дзюба та інші. – Т. 6: Го – Гю. – К.: ІЕД НАНУ, 2009. – 712 с.

Гольдубер Феліса Марківна

Ф. М. Гольдубер народилася 14 лютого 1936 року.

Закінчила факультет фізичного виховання і спорту Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Волейболістка.

Виступала за команду «Іскра/Буревісник» (Одеса). В 1957 році була капітаном команди.

Неодноразовий чемпіон України, чемпіонка Першої Спартакіади народів СРСР 1956 року, чемпіонка СРСР 1961 року, срібний призер Всесоюзної Спартакіади ВЦРПС 1961 року, бронзовий призер чемпіонату СРСР з волейболу 1962 року, чемпіонка Всесвітньої універсіади 1961 року, володар Кубку європейських чемпіонів 1962 року.

Біля 20 років працювала старшим викладачем кафедри фізичного виховання Одеської державної консерваторії імені А. В. Нежданової.

Майстер спорту СРСР, суддя республіканської категорії з волейболу.

У 1991 році переїхала до США.

Джерела:

1. Асоціація ветеранов спорту. Волейбол // <http://www.veteranysporta.com/tag/valleyball/>

Горбенко Анатолій Олександрович

А. О. Горбенко народився 8 лютого 1944 року у Кіровограді.

В 1970 році закінчив Одеське художнє училище, а у 1982 році – художньо-графічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Живописець.

Член Спілки художників України з 1977 року.

У 1984 – 1987 роках був головним художником, а в 1987 – 1992 роках – головою правління Одеського художньо-виробничого фонду.

З 1970 року учасник обласних, республіканських, міжнародних виставок. Персональні виставки відбулися в Одесі, Києві, Кіровограді, Іллічівську, Білгород-Дністровському, Софії і Варні (Болгарія), Генуї і Флоренції (Італія), Констанці (Румунія), Йокогамі (Японія), Нью-Йорку (США).

Автор творів: «Моя Кіровоградщина», «Маки», «На лимані», «Рідні місця», «Іллічівський берег», «Чоловічий монастир», «Тиша», «Кінець літа», «Мої сусіди», «Весняний пейзаж» та ін. Роботи зберігаються у виставкових залах Великої Британії, Іспанії, Німеччини, Росії, Фінляндії.

У 2002 році удостоєний почесного звання «Заслужений художник України», а в 2011 році – звання «Народний художник України». Нагороджений орденом «За заслуги» 3 ступеня.

Джерела та література:

1. Енциклопедія сучасної України: у 30 т. / ред. кол.: І. М. Дзюба та інші. – Т. 6: Го – Гю. – К.: ІЕД НАНУ, 2009. – 712 с.
2. Одеський художник Горбенко Анатолій Александрович// Соцреалізм// <https://socrealizm.com.ua/gallery/artist/gorbenko-aa-1944>

Горбенко Святослав Анатолійович

С. А. Горбенко народився 24 листопада 1970 року в Овідіюполі Одеської області.

Навчався в Одеському художньому училищі імені М. Грекова. В 1995 році закінчив художньо-графічний факультет Південноукраїнського державного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського, в якому викладав малюнок до 1998 року. Живописець.

Член Національної спілки художників України з 2000 року.

Учасник обласних, всеукраїнських мистецьких виставок. Персональні виставки відбулися в Одесі, Кіровограді, Іллічівську.

Працює у жанрі пейзажу, портрету, натюрморту: «Хвилі неба», «Весна», «Аромат квітів», «Каміння Кузьмича», «Дерево життя», «Осінь», «Квіти», «Приморський бульвар», «Початок осені», «На Дунаї», «Після дощу», «Шторм» та ін.

Роботи зберігаються у Кропивницькому художньому музеї, Одеському літературному музеї.

Джерела та література:

1. Енциклопедія сучасної України: у 30 т. / ред. кол.: І. М. Дзюба та інші. – Т. 6: Го – Гю. – К.: ІЕД НАНУ, 2009. – 712 с.
2. Горбенко Святослав // Вікна Одеса // <http://viknaodessa.od.ua/gallery/?author=3&page=1>

Горський Федір Костянтинович

Ф. К. Горський народився 13(26) жовтня 1908 року в Одесі.

У 1929 році закінчив фізико-математичне відділення Одеського інституту народної освіти.

Працював викладачем фізики і математики Луганського металургійного технікуму. Згодом був завідувачем лабораторії Одеського науково-дослідного інституту фізики та одночасно асистентом кафедри фізики Одеського державного університету.

В 1935 – 1937 роках завідував кафедрою фізики Вітебського педагогічного інституту й одночасно був заступником директора з навчальної та наукової роботи. В 1937 – 1941 роках працював завідувачем кафедри фізики Вітебського медичного інституту.

У 1935 році присуджений науковий ступінь кандидата фізико-математичних наук та присвоєно вчене звання доцента.

Під час нацистської навали в 1941 – 1944 роках служив у лавах Червоної Армії.

Протягом 1944 – 1981 років працював на кафедрі фізики Мінського медичного інституту, в 1945 – 1976 роках був завідувачем кафедри. Одночасно в 1947 – 1953 роках виконував обов'язки старшого наукового співробітника Фізико-технічного інституту Академії Наук Білоруської РСР,

Основні праці присвячені проблемам молекулярної фізики, вивченню впливу магнітних полів на кінетику кристалізації, на властивості рідких кристалів. Вперше в Білорусії отримав рідкі кристали та застосував їх у медицині. Є автором понад 100 наукових праць. Підготував 10 кандидатів наук. Був головою бюро раціоналізації та винахідництва Міністерства охорони здоров'я Білоруської РСР, заступником голови наукової ради Академії Наук БРСР з проблеми «Фізик твердого тіла та напівпровідників».

Обирався депутатом Вітебської міської ради.

Нагороджений медалями «За бойові заслуги», «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941 – 1945 рр.», «За Перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 – 1945 рр.», Почесною Грамотою Президії Верховної Ради Білоруської РСР.

Помер 28 лютого 1984 року в Мінську.

Джерела:

1. Заведующие кафедрами и професора// Белорусский государственный медицинский университет// <https://www.bsmu.by/page/55/3572/>
2. Горский Федор Константинович// https://www.bsmu.by/downloads/universitet/vosp/2020/75_let_pobedy/veterany/gorskiy-new.pdf

Грек Гнат Георгійович

Г. Г. Грек народився 6 жовтня 1955 року в Молдавській РСР,

У 1985 році закінчив факультет фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Майстер спорту з вільної боротьби.

З 1984 року працював тренером Одеської школи вищої спортивної майстерності. Згодом очолював жіночу олімпійську збірну Азербайджану, яка в командному заліку посіла третє місце на літніх Олімпійських іграх 2012 року у Лондоні.

Працює в Регіональному спортивно-тренувальному центрі «Крим-спорт».

В 1993 році удостоєний почесного звання «Заслужений тренер України».

Література:

1. Енциклопедія сучасної України: у 30 т. / ред. кол.: І. М. Дзюба та інші. – Т. 6: Го – Гю. – К.: ІЕД НАНУ, 2009. – 712 с.

Григорук Антон Антонович

А. А. Григорук народився 2 травня 1950 року в с. Обертин Станіславської області.

У 1975 році закінчив Косівський технікум народних художніх промислів імені В. І. Касіяна, а в 1986 році – художньо-графічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Живописець, графік.

В 1975 – 1979 роках працював головним художником художніх майстерень Верховинського лісозаводу. З 1979 року викладав у Косівському технікумі народних художніх промислів – Косівському інституті прикладного і декоративного мистецтва, завідував відділом.

Член Національної спілки художників України. Учасник колективних виставок в Україні, Німеччині, Польщі, Росії, Франції. Автор творів: «Прощання», «Дівчина з півнем», «Вівчар» «Гончарне диво», «Великдень», «Різдво», «Зимовий ноктюрн» та ін.

Джерела:

1. Іванчук М. Дивовижні твори Антона Григорука// Гуцульський край. – 2020. – № 44. – 30 жовтня.

Грінбарт Семен Борисович

С. Б. Грінбарт народився 19 березня 1904 року у Волочиську.

У 1928 році закінчив агробіологічний відділ Одеського інституту народної освіти.

Викладав біологію та хімію у сільськогосподарському технікумі с. Говори, фізичну географію – на робітничому факультеті Одеського медичного інституту. В 1932 – 1935 роках навчався в аспірантурі.

В 1936 році захистив дисертацію «Бентос і перифитон Одеської затоки» на здобуття наукового ступеня кандидата біологічних наук. У 1938 році присвоєно вчене звання доцента.

З 1933 року викладав в Одеську державному університеті, обіймав посади асистента кафедри зоології, доцента кафедри гідробіології. В 1936 – 1938 роках завідував зоологічним музеєм університету.

В 1938 – 1941 та в 1948 – 1950 роках був науковим співробітником Зоолого-біологічного інституту.

У 1941 – 1945 роках служив у лавах Червоної Армії, брав участь у боях під Москвою, Вітебськом, у визволенні Білорусії, Латвії,

З 1945 року працював в Одеському державному університеті імені І. І. Мечникова, обіймаючи посади доцента кафедри гідробіології. Одночасно у 1945 – 1960 роках викладав в Одеському державному педагогічному інституті імені К. Д. Ушинського та Одеському гідрометеорологічному інституті.

У 1967 році захистив дисертацію «Зообентос лиманів північно-західного Причорномор'я та суміжних з ними ділянок моря» і здобув науковий ступінь доктора біологічних наук. В 1970 році присвоєно вчене звання професора.

В 1968 – 1974 роках був професором, а в 1974 – 1978 роках – професором-консультантом кафедри гідробіології Одеського державного університету.

Займався вивченням кормових ресурсів лиманів північно-західного Причорномор'я, донної фауни та біоценозів Одеської затоки. Є автором понад 90 наукових праць. Був членом іхтіологічної комісії Міністерства рибної промисловості Союзу РСР.

Нагороджений орденами Червоної Зірки, Вітчизняної війни 2 ступеня, «Знак Пошани», медалями «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 – 1945 рр.», «Ветеран праці».

Помер 5 березня 1997 року в Одесі.

Література:

1. Не забудемо, пам'ятаємо: співробітники ОНУ ім. І. І. Мечникова в роки Другої світової війни: інформаційне видання / гол. ред. І. М. Коваль. – Одеса: ОНУ, 2015. – С. 56 – 57.

Дердо Віктор Григорович

В. Г. Дердо народився 12 квітня 1954 року с.с. Березівка Одеської області.

У 1980 році закінчив факультет фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Футболіст.

Виступав за любительські команди Одеської області.

В 1979 році розпочав кар'єру арбітра на рівні міста та області. З 1982 року обслуговував матчі другої ліги першості СРСР з футболу, а з 1992 року проводив зустрічі вищої ліги чемпіонату України. У 1995 році був головним арбітром фінального матчу Кубка України.

В 1995 – 2000 роках очолював Комітет арбітрів федерації футболу Одеської області, а в 2003 – 2008 роках був головою Комітету арбітрів Федерації футболу України.

Нагороджений медаллю «За працю і звитягу»

Джерела:

1. Віктор Дердо. Досьє // <http://old.dynamo.kiev.ua/Press/Interv8/derdo.htm>

Дишель Катерина Анатоліївна

К. А. Дишель народилася 13 вересня 1989 року в Одесі.

У 2011 році закінчила інститут психології Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського, здобувши кваліфікацію магістра психології.

До 2014 року навчалася в аспірантурі, працювала практичним психологом в одеській загальноосвітній школі № 81.

В 2015 році захистила дисертацію «Мультиплікаційні засоби як чинник емоційного розвитку молодших школярів» на здобуття наукового ступеня кандидата психологічних наук.

У 2014 – 2017 роках обіймала посаду практичного психолога у приватному навчально-виховному комплексі «Нарнія», а в 2019 – 2021 роках – у Відкритій європейській школі (Одеса).

З 2021 року працює як приватний практичний психолог, психотерапевт, нейропсихолог для дітей, підлітків та дорослих.

Джерела:

1. Дишель К. А.: Особова справа// Архів Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського.
2. Дишель К. А.: Автобіографія.

Дідуля Віктор Миколайович

В. М. Дідуля народився 23 березня 1937 року у м. Владивосток, РРФСР, В 1964 році закінчив факультет фізичного виховання і спорту Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Волейболіст.

Протягом п'яти років виступав за команду «Наука/ Буревісник» (Одеса).

У складі збірної команди Одеської області з волейболу став чемпіоном Першої літньої Спартакіади Української РСР 1956 року, тричі був чемпіоном Української РСР, бронзовим призером чемпіонату СРСР з волейболу 1957 року, срібним призером турніру кращих студентських команд Європи у Кракові.

В 1959 – 1964 роках працював викладачем фізичної культури в Одеському медичному інституті, займався тренерською роботою.

У 1964 – 1972 роках був завідувачем навчально-спортивним відділом дорожньої ради спортивного товариства «Локомотив» Одесько-Кишинівської залізниці. В 1973 – 1974 роках тренував національну збірну команду Лівану.

Протягом 1975 – 1985 років тренував одеську команду «Медін». У 1986 – 1994 роках обіймав посаду директора спеціалізованої спортивної школи з волейболу обласної ради ДСТ «Буревісник».

Майстер спорту. Заслужений тренер Української РСР. Нагороджений медаллю «За трудову доблесть».

Помер 1 лютого 2019 року.

Джерела:

1. Одесса-Спорт. 8 февраля 2019// <https://odessa-sport.info/volejbol/volleyballnes/29783-ushel-iz-zhizni-viktor-didulya.html>

Дідусь Ніна Іванівна

Н. І. Дідусь народилася в 1954 році у Львові.

У 1980 році закінчила музично-педагогічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

В 1988 році захистила дисертацію «Формування самостійності як професійно значущої якості особистості майбутніх вчителів» на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук.

Працювала на кафедрі педагогіки Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського, обіймала посаду доцента.

Джерела:

1. Бібліографічний покажчик наукових праць професорсько-викладацького складу та асистентів. – Ч. 1.// Науковий вісник Південноукраїнського державного педагогічного університету ім. К. Д. Ушинського. – 2004. – № 1 - 2. – С. 159 - 160.

Дохотару Василє

В. Дохотару народився 10 квітня 1955 року в Оріївському районі Молдавської РСР.

У 1980 році закінчив художньо-графічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

З 1990 року є членом Співки художників Молдови, а з 1996 року – членом Співки художників Румунії.

Перша персональна виставка відбулася в Одесі у 1981 році. Виставлявся у містах Італії, Німеччини, Росії, Румунії, Франції.

Працює в Технічному університеті Молдови, обіймає посаду доцента кафедри живопису.

Є лауреатом премії імені Міхая Емінеску.

Джерела:

1. Moldpres. Культура. 19.05.2016 // <https://www.moldpres.md/ru/news/2016/05/19/16003983>

Жарков В'ячеслав Григорович

В. Г. Жарков народився 8 січня 1942 року в с. Карпове Смоленської області (РРФСР).

У 1965 році закінчив факультет фізичного виховання та спорту Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

В 1968 році був призначений начальником спортивно-оздоровчого табору Одеського педагогічного інституту.

В 1974 році захистив дисертацію «Всмоктувальна функція травного апарату під впливом плавання» і здобув науковий ступінь кандидата біологічних наук. Згодом було присвоєно вчене звання доцента.

Працював на кафедрах фізичного виховання, дефектології та фізичної реабілітації, обіймав посаду доцента. У 1991 – 2006 роках був заступником декана факультету фізичного виховання, заступником директора інституту фізичного виховання та реабілітації Південноукраїнського педагогічного університету імені К. Д. Ушинського.

Нагороджений знаком «Відмінник освіти України».

Помер у 2011 році в Одесі.

Джерела та література:

1. Бібліографічний покажчик наукових праць професорсько-викладацького складу та асистентів. – Ч. 1.// Науковий вісник Південноукраїнського державного педагогічного університету ім. К. Д. Ушинського. – 2004. – № 1 - 2. – С. 164.
2. Південноукраїнський державний педагогічний університет ім. К. Д. Ушинського: Історичний поступ. Сучасність. Майбутнє / О. Я. Чебикін, І. А. Болдирєв та ін. – Одеса: Фаворит, 2007. – С. 68, 104, 111.

Железняк Олексій Валерійович

О. В. Железняк народився в 1974 році в Одесі.

У 1996 році закінчив фізико-математичний факультет Південноукраїнського державного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського.

До 2012 року викладав фізику в одеській загальноосвітній школі № 31.

В 2011 році захистив дисертацію «Формування професійної компетентності вчителів з гендерного виховання учнів» на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук. У 2015 році присвоєно вчене звання доцента.

З 2008 року працює на кафедрі педагогіки Одеського національного університету імені І. І. Мечникова.

Джерела:

1. Железняк Олексій Валерійович// Кафедра педагогіки. Одеський національний університет імені І. І. Мечникова// <http://onu.edu.ua/uk/structure/faculty/rgf/kafedry-ta-inshi-strukturni-pidrozdily/pedag/staff/812-jeleznyak>

Жижин Дмитро Юрійович

Д. Ю. Жижин народився 3 березня 1958 року в Одесі.

У 1979 році закінчив художньо-графічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського, а в 1990 році – Ленінградський інститут живопису, скульптури та архітектури. Живописець, графік.

Викладав в Одеському інженерно-будівельному інституті, Одеському державному педагогічному інституті, Одеському художньо-театральному училищі.

Член Національної спілки художників України з 1992 року. Працює в галузі станкової та книжкової графіки, живопису. Учасник всеукраїнських, міжнародних мистецьких виставок. Персональні виставки відбулися в Одесі, Іллічівську, Білгород-Дністровському. Роботи зберігаються в Одеському літературному музеї, музеї-галереї Р. Судковського в Очакові, Музеї сучасного мистецтва м. Дьйор (Угорщина).

З 2007 року працює на кафедрі образотворчого мистецтва Одеської державної академії будівництва та архітектури.

В 2018 році присвоєно почесне звання «Заслужений художник України».

Література:

1. Енциклопедія сучасної України: у 30 т. / ред. кол.: І. М. Дзюба та інші. – Т. 9: Е – Ж. – К.: ІЕД НАНУ, 2009. – 711 с.

Жудіна Валентина Олександрівна

В. О. Жудіна (Горпинич) народилася 12 березня 1983 року в Житомирі.

У 2005 році закінчила факультет фізичного виховання Південноукраїнського державного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського. Легкоатлетка (біг на 3000 метрів з перешкодами).

Виступала за спортивне товариство «Україна» (Одеса).

Бронзова призерка чемпіонату України з легкої атлетики 2002 року, срібна призерка чемпіонату України з легкої атлетики 2006 року, срібна призерка Всеукраїнських літніх спортивних ігор 2007 року, чемпіонка України 2003 та 2005 років, срібна призерка Літньої Універсіади 2007 року.

Майстер спорту України міжнародного класу.

Джерела:

1. Спорт. VGORODE. 17 июля 2012 // <https://od.vgorode.ua/news/sport/125536/>

Жуковський Вадим Кирилович

В. К. Жуковський народився 16 серпня 1976 року.

У 1998 році закінчив фізико-математичний факультет Південноукраїнського державного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського.

Захистивши дисертацію «Вплив напружено-деформованого стану на термопружні деформації текстурованих полікристалічних матеріалів», в 2005 році здобув науковий ступінь кандидата фізико-математичних наук.

Учасник XIII, XXV Українських антарктичних експедицій.

До 2021 року працював у Південноукраїнському національному педагогічному університеті імені К. Д. Ушинського, обіймав посаду доцента кафедри методики викладання фізики та мультимедійних засобів навчання, кафедри фізики.

Джерела:

1. Жуковський В. К. Особова справа// Архів Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського.

Заборовський Леонід Олександрович

Л. О. Заборовський народився 13 лютого 1967 року в с. Олександрівка Чернігівської області.

У 1992 році закінчив художньо-графічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Живописець.

В 1992 – 2002 роках викладав в Чернігівській дитячій художній школі, завідував сектором сучасного українського мистецтва Чернігівського художнього музею, викладав у Славутській дитячій школі мистецтв, в Інституті реклами (м. Київ).

Член Національної спілки художників України з 1999 року.

Працює в галузі станкового живопису. Автор портретів, пейзажів, натюрмортів, жанрових картин, серед яких: «За селом», «Троянди», «Ранковий сніг», «Місячно», «Ксенія Андріївна», «Ранок», «Куточок Чернігова», «Гра світла», «Лагідне море» та ін.

Роботи зберігаються у Чернігівському та Севастопольському художніх музеях, художніх галереях Греції, Росії.

У 2010 році удостоєний почесного звання «Заслужений художник України».

Література:

1. Енциклопедія сучасної України: у 30 т. / ред. кол.: І. М. Дзюба та інші. – Т. 10: З – Зор. – К.: ІЕД НАНУ, 2010. – 712 с.

**Загороднюк
В'ячеслав Васильович**

В. В. Загородню народився 11 серпня 1972 року в Одесі.

У 1994 році закінчив факультет фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Фігурист (одиначне катання на ковзанах).

Чемпіон світу з фігурного катання серед юніорів 1989 року (чоловіче одиначне катання), чемпіон України 1994 – 1996 років, бронзовий призер чемпіонату Європи з фігурного катання 1990, 1991, 1995, 1997 років, чемпіон Європи 1996 року, бронзовий призер чемпіонату світу з фігурного катання 1994 року.

Заслужений майстер спорту України.

З 1998 року мешкає у США, де працює тренером та продюсером.

Література:

1. Енциклопедія сучасної України: у 30 т. / ред. кол.: І. М. Дзюба та інші. – Т. 10: З – Зор. – К.: ІЕД НАНУ, 2010. – 712 с.

**Закорченна
Галина Михайлівна**

Г. М. Закорченна народилася 20 жовтня 1948 року в Харківській області.

У 1983 році закінчила Одеський державний педагогічний інститут імені К. Д. Ушинського за спеціальністю «педагогіка і психологія (дошкільна)».

В 2000 році захистила дисертацію «Підготовка студентів до педагогічного менеджменту в дошкільній освіті» і здобула науковий ступінь кандидата педагогічних наук.

Працювала на кафедрі дошкільної педагогіки Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського.

Джерела:

1. Бібліографічний покажчик наукових праць професорсько-викладацького складу та асистентів. – Ч. 1.// Науковий вісник

Захаров Леонід Олександрович

Л. О. Захаров народився 11 березня 1942 року в м. Феодосія.

У 1968 році закінчив факультет фізичного виховання та спорту Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Тренер з гандболу.

В 1978 – 1991 роках працював тренером СКА в м. Києві, в 1991 – 1993 роках – у Португалії, у 2000 – 2006 роках – у Тунісі.

У 1993 – 2000, 2007 – 2010 роках обіймав посаду головного тренера Національної чоловічої збірної команди України.

Підготував олімпійських чемпіонів С. Бекешка, Ю. Гаврилова.

Удостоєний звань «Заслужений тренер СРСР», «Заслужений тренер України».

Література:

1. Бубка С. Н, Булатова М. М. Олімпійське сузір'я України: Тренери. – К.: Олімпійська література, 2011. – С. 113.
2. Енциклопедія сучасної України: у 30 т. / ред. кол.: І. М. Дзюба та інші. – Т. 10: З – Зор. – К.: ІЕД НАНУ, 2010. – 712 с.

Захарова Ліна Іванівна

Л. І. Захарова народилася в 1940 році в с. Розалівка на Одещині.

У 1962 році закінчила фізико-математичний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

Працювала вчителем фізики і математики Семенівської 8-річної школи Білгород-Дністровського району.

З 1965 року викладала у Білгород-Дністровському педагогічному училищі. Протягом 1980 – 2005 років обіймала посаду заступника директора з навчально-виробничої роботи.

Нагороджена медаллю «Ветеран праці», знаком Міністерства науки і освіти «Відмінник освіти України»

Література:

1. Демченко Д. М., Савельєва Н. В., Фурсенко Л. І. Педагогічний Олімп Одещини. – Одеса: ОІУВ, 2008. – С. 105 - 106.

Знойко Дмитро Васильович

Д. В. Знойко народився 13 липня 1903 року в Одесі.

Закінчив біологічне відділення Одеського інституту народної освіти (ОІНО).

У 1925 – 1931 роках навчався в аспірантурі при кафедрі біології ОІНО, працював в ентомологічному відділі Одеської обласної сільськогосподарської дослідної станції, вивчав екологію шкідливих комах, захворювання культивованих рослин та способи їх захисту. Збирав матеріали з ентомофауни Одещини, особливо зосереджуючись на родині жуків-жужелиць. Опублікував понад 30 наукових праць.

В 1932 – 1933 роках працював у складі комплексних експедицій Академії Наук в Азербайджані.

Помер від малярії 21 серпня 1933 року в Нахичевані, будучи начальником наукової комплексної експедиції.

Література:

1. Вісник Одеської комісії краєзнавства при Всеукраїнській Академії наук. 1924 – 1930: Систематичний розпис змісту/ Упорядник Л. О. Жирнова. – Одеса: Друк, 1999. – С. 30.

Зубков Владислав Вікторович

В. В. Зубков народився 8 квітня 1971 року в Одесі.

У 1992 році закінчив факультет фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Футболіст, напівзахисник.

Виступав за команди «Чорноморець», СКА (Одеса), «Металург» (Запоріжжя), «Дніпр» (Дніпропетровськ), КамАЗ (Набережні Чолни, Росія), «Сокіл» (Саратов, Росія), «Локомотив» (Нижній Новгород, Росія), «Іртиш» (Павлоград, Казахстан).

Володар Кубка Федерації футболу СРСР 1990 року, бронзовий призер вищої ліги чемпіонату України 2001 року, срібний призер вищої ліги чемпіонату України 1995, 1996 років, чемпіон прем'єр-ліги чемпіонату Казахстану 2001 року.

У 2008 – 2016 роках тренував команди «Дністер» (Овідіополь), «Чорноморець-2», «Реал Фарма» (Одеса).

В 2017 році призначений директором спортивної дитячо-юнацької школи олімпійського резерву імені А. Ф. Зубрицького («Чорноморець», Одеса).

Джерела:

1. Молодёжный состав «Черноморца» возлавил Владислав Зубков// УА.Футбол. – 14.05.2010// <https://web.archive.org/web/20100515222512/http://www.ua-football.com/ukrainian/dubl/4becf696.html>
2. Владислав Зубков – новый директор СДЮШОР «Черноморец»// Футбольный клуб «Черноморец». 14 августа 2017// <http://www.chernomorets.odessa.ua/club/news/10289/>

Зубрицька Світлана Петрівна

С. П. Зубрицька народилася 23 березня 1958 року в с. Йосипівна Одеської області.

У 1980 році закінчила фізико-математичний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

В 1980 – 1983 роках викладала фізику в Йосипівській восьмирічній школі, з 1981 року обіймала посаду директора.

У 1983 – 2006 роках була заступником директора з навчально-виховної роботи Нерубайського навчально-виховного комплексу. З 2006 року очолювала відділ освіти Біляївської районної державної адміністрації. Згодом була призначена на посаду директора Нерубайського навчально-виховного комплексу.

Обиралася депутатом Одеської обласної ради VI скликання (2010 – 2015 рр.)

Нагороджена знаком Міністерства освіти і науки «Відмінник освіти України».

Література:

1. Демченко Д. М., Савельєва Н. В., Фурсенко Л. І. Педагогічний Олімп Одещини. – Одеса: ОІУВ, 2008. – С. 107.

Івасів Володимир Іванович

В. І. Івасів народився 20 березня 1960 року в с. Жовтень Ширяєвського району Одеської області.

У 1982 році закінчив фізико-математичний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського і почав працювати вчителем фізики Жовтневої середньої школи.

З 1988 року працював директором загальноосвітньої середньої школи с. Жовтень. У 2008 році створив та очолив Жовтневий навчально-виховний комплекс «Загальноосвітня школа – дошкільний навчальний заклад».

Обирався депутатом Жовтневої сільської ради Одеської області.

Література:

1. Демченко Д. М., Савельєва Н. В., Фурсенко Л. І. Педагогічний Олімп Одещини. – Одеса: ОІУВ, 2008. – С. 110.

Іскров Іван Іванович

І. І. Іскров народився в 1952 році в с. Острівне Арцизького району на Одещині.

У 1974 році закінчив фізико-математичний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

Викладав математику в Петровській середній школі Іванівського району Одеської області.

З 1976 року працював в Іванівській загальноосвітній школі. Був вчителем математики, заступником директора з навчально-виховної роботи. У 1983 – 1987 роках обіймав посаду директора школи.

У 1989 році нагороджений знаком «Відмінник народної освіти УРСР».

Література:

1. Демченко Д. М., Савельєва Н. В., Фурсенко Л. І. Педагогічний Олімп Одещини. – Одеса: ОІУВ, 2008. – С. 111 - 112.

Капустян Матрона Вікторівна

М. В. Капустян народилася 18 березня 1928 року в с. Радянське на Вінниччині.

Після навчання у Тульчинському педагогічному училищі вчителювала.

Закінчила філологічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

Від 1963 року очолювала Татарбунарський районний відділ народної освіти.

Обиралася депутатом Татарбунарської районної ради народних депутатів.

Нагороджена орденом Трудового Червоного Прапора, знаками «Відмінник освіти УРСР», «Відмінник освіти СРСР». У 1976 році присвоєно почесне звання «Заслужений вчитель Української РСР».

Померла 22 травня 1978 року.

Література:

1. Демченко Д. М., Савельєва Н. В., Фурсенко Л. І. Педагогічний Олімп Одещини. – Одеса: ОІУВ, 2008. – С. 117.

Кивайло Алла Павлівна

А. П. Кивайло народилася 24 січня 1957 року в Одесі.

У 1982 році закінчила факультет фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Лучниця, тренер зі стрільби з лука.

Неодноразова чемпіонка Української РСР, срібна призерка чемпіонату СРСР зі стрільби з лука. переможниця Спартакіади народів СРСР у складі збірної команди УРСР.

В 1982 – 1986 роках працювала тренером СКА, в 1986 – 2002 роках – тренером спортивного товариства «Україна».

З 2002 року викладає фізичну культуру в Одеському економічному університеті. Є тренером Одеської обласної організації спортивного товариства «Динамо». Серед вихованців Н. Бурдейна – срібний призер XXVII літніх Олімпійських ігор 2000 року в Сідней, П. Беккер – чемпіон Європи.

Майстер спорту міжнародного класу.

У 1999 році присвоєно почесне звання «Заслужений тренер України».

Література:

1. Бубка С. Н, Булатова М. М. Олімпійське сузір'я України: Тренери. – К.: Олімпійська література, 2011. – С. 199.

2. Енциклопедія сучасної України: у 30 т. / ред. кол.: І. М. Дзюба та інші. – Т. 12. – К.: ІЕД НАНУ, 2012. – 711 с.

Колодєєв Микола Іванович

М. І. Колодєєв народився 28 січня 1940 року.

Закінчив факультет фізичного виховання та спорту Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Тренер з легкої атлетики.

Працював тренером у Спортивному клубі армії Одеського військового округу. Тренував Н. Мушту-Олізаренко – чемпіонку XXII літніх Олімпійських ігор 1980 року у Москві, А. Юрченко – срібну призерку двох чемпіонатів світу з легкої атлетики, Л. Масунова – бронзового призера чемпіонату Європи з легкої атлетики.

У 1990 році заснував та очолив легкоатлетичний клуб «Одеса-спорт».

В 1984 році присвоєно звання «Заслужений тренер Української РСР».

Нагороджений медаллю «За трудову доблесть».

Джерела та література:

1. Бубка С. Н, Булатова М. М. Олімпійське сузір'я України: Тренери. – К.: Олімпійська література, 2011. – С. 157.
2. Мазуренко А. Человек на своём месте// Вечерняя Одесса. – 2010. – № 12 (9143). – 28 января.

Коломійченко Олег Юрійович

О. Ю. Коломійченко народився 15 березня 1975 року в Одесі.

У 1999 році закінчив факультет фізичного виховання Південноукраїнського державного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського.

В 2007 році захистив дисертацію «Розвиток гнучкості у слабозорих школярів молодших класів» та здобув науковий ступінь кандидата педагогічних наук.

Протягом 1999 – 2021 років працював на кафедрі дефектології та фізичної реабілітації Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського. Обіймав посади асистента, старшого викладача.

З 2021 року викладає в Одеському професійному ліцеї морського транспорту.

Джерела:

1. Коломійченко О. Ю.: Особова справа// Архів Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського.

Кононенко Микола Данилович

М. Д. Кононенко народився 15 березня 1929 року в с. Плехав на Полтавщині.

Після навчання в Одеському учительському інституті розпочав педагогічну діяльність.

У 1961 році закінчив фізико-математичний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

З 1964 року працював в Одеському морехідному училищі технічного флоту (згодом – Одеському морехідному коледжі технічного флоту), викладав математику.

Нагороджений медаллю «Ветеран праці», срібною медаллю ВДНГ УРСР. В 1991 році присвоєно почесне звання «Заслужений вчитель Української РСР»

Література:

1. Демченко Д. М., Савельєва Н. В., Фурсенко Л. І. Педагогічний Олімп Одещини. – Одеса: ОІУВ, 2008. – С. 140 - 141.

Костюхіна Лілія Василівна

Л. В. Костюхіна народилася в 1950 році в Одесі.

В 1971 році закінчила музично-педагогічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

У 1990 році захистила дисертацію «Емоційне стимулювання навчально-пізнавальної діяльності учнів ПТУ засобами супутньої музики» на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук. Згодом було присвоєно вчене звання доцента.

В 1988 – 2021 роках працювала у Південноукраїнському національному педагогічному університеті імені К. Д. Ушинського, з 1992 року обіймала посаду доцента кафедри теорії і методики дошкільної освіти .

Померла у 2022 році.

Джерела:

1. Бібліографічний покажчик наукових праць професорсько-викладацького складу та асистентів. – Ч. 1.// Науковий вісник Південноукраїнського державного педагогічного університету ім. К. Д. Ушинського. – 2004. – № 1 - 2. – С. 175.

Крахотіна Ніна Никанорівна

Н. Н. Крахотіна народилася 6 червня 1937 року в Одесі.

У 1959 році закінчила філологічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

Викладала російську мову і літературу в одеській середній школі № 119. З 1966 року працювала заступником директора школи.

З 1993 року до виходу на пенсію обіймала посаду директора спеціалізованої загальноосвітньої школи I ступеня № 119 з поглибленим вивченням англійської мови.

Нагороджена медаллю «Ветеран праці», знаками «Відмінник освіти СРСР», «Відмінник освіти УРСР».

Література:

1. Демченко Д. М., Савельєва Н. В., Фурсенко Л. І. Педагогічний Олімп Одещини. – Одеса: ОІУВ, 2008. – С. 150 - 151.

Кучинов Юрій Павлович

Ю. П. Кучинов народився 18 травня 1955 року в м. Шарья Костромської області РРФСР.

У 1986 році закінчив факультет фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Важкоатлет.

Майстер спорту СРСР з 1977 року.

В 1981 році розпочав тренерську діяльність. Працював у спортивному товаристві «Колос». Підготував 3 заслужених майстрів спорту, 8 майстрів спорту міжнародного класу, біля 30 майстрів спорту. Тренував І. Разорьонова

– двічі чемпіона світу з важкої атлетики, срібного призера XXVIII літніх Олімпійських ігор 2004 року. Головний тренер жіночої збірної команди України.

У 1995 році присвоєно почесне звання заслуженого тренера України, а в 2004 році – звання «Заслужений працівник фізичної культури і спорту України».

Література:

1. Бубка С. Н, Булатова М. М. Олімпійське сузір'я України: Тренери. – К.: Олімпійська література, 2011. – С. 53.
2. Енциклопедія сучасної України: у 30 т. / ред. кол.: І. М. Дзюба та інші. – Т. 16: Куз – Лев. – К.: ІЕД НАНУ, 2012. – 712 с.

Лемехова Ріта Адольфівна

Р. А. Лемехова народилася 7 вересня 1929 року в Одесі.

У 1951 році закінчила філологічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

Вчителювала у м. Рені. З 1955 року викладала російську мову і літературу у вечірній школі робітничої молоді № 3 м. Одеси.

З 1971 року працювала методистом в Одеському інституті удосконалення вчителів.

В 1973 році захистила дисертацію і здобула науковий ступінь кандидата педагогічних наук.

До виходу на пенсію обіймала посаду старшого викладача кафедри педагогіки і психології Одеського обласного інституту удосконалення вчителів.

Нагороджена знаками «Відмінник освіти СРСР», «Відмінник освіти УРСР».

Література:

1. Демченко Д. М., Савельєва Н. В., Фурсенко Л. І. Педагогічний Олімп Одещини. – Одеса: ОІУВ, 2008. – С. 163 - 164.

Лопатюк Валентина Іванівна

В. І. Лопатюк народилася 1 жовтня 1947 року в с. Кам'яне Савранського району Одеської області.

У 1972 році закінчила Одеський державний педагогічний інститут, отримавши спеціальність вчителя початкових класів.

Протягом 1969 – 1984 років працювала директором районного Будинку піонерів, відповідальним секретарем районного товариства «Знання», методистом районного методичного кабінету по бібліотечних фондах.

В 1984 – 1985 роках завідувала відділом пропаганди і агітації райкому Компартії України, а в 1985 – 1991 роках обіймала посаду секретаря Савранського райкому Компартії України Одеської області.

З 1991 року працювала завідувачем районним методичним кабінетом при відділі освіти Савранської районної державної адміністрації.

Нагороджена медаллю «Ветеран праці», знаком «Відмінник освіти УРСР».

Література:

1. Демченко Д. М., Савельєва Н. В., Фурсенко Л. І. Педагогічний Олімп Одещини. – Одеса: ОІУВ, 2008. – С. 168 - 169.

Лукін Микола Борисович

М. Б. Лукін народився 19 грудня 1987 року в Одесі.

У 2009 році закінчив Одеське театральнo-художнє училище, а у 2013 році – художньо-графічний факультет Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського. Художник.

З 2011 року працює в Одеському театральнo-художньому училищі – Одеському художньому коледжі. Викладає живопис, малюнок, композицію та завідує кафедрою станкового живопису.

Роботи знаходяться у приватних колекціях в Україні, Німеччині, Росії.

Джерела:

1. Бодем чем достаточнo// Худкомбинат. – 2016. – 11.08//
<http://hudcombinat.com/2016/08/11/более-чем-достаточнo/>
2. Змішані почуття// МІТЄЦ. – 2019. – 27 грудня//
<https://mitec.ua/zmishani-pochuttya/>

Луцький Василь Павлович

В. П. Луцький народився 4 квітня 1903 року в с. Жабокричка на Вінничині.

У 1923 році закінчив педагогічні курси, а у 1929 році – історичне відділення Одеського інституту народної освіти. Навчався в аспірантурі при Одеському державному університеті.

В 1949 році захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук. Присвоєно вчене звання доцента.

У 1923 – 1925 роках вчителював у Вінницькій області. В 1928 – 1930 роках був вчителем історії залізничної трудової школи № 7 м. Одеси.

В 1930 році служив у лавах Червоної Армії.

Протягом 1931 – 1937 років викладав педагогіку в Одеському інституті соціального виховання, Одеському педагогічному інституті.

В 1937 – 1941 роках працював на кафедрі педагогіки Одеського державного університету, в 1941 – 1944 роках обіймав посаду старшого викладача і одночасно був начальником військової кафедри.

Протягом 1944 – 1951 років працював у Станіславському учительському інституті. Був старшим викладачем, доцентом, завідувачем кафедри педагогіки та психології. У 1948 – 1950 роках обіймав посаду заступника директора з навчально-наукової роботи.

Згодом завідував кафедрою педагогіки Сумського державного педагогічного інституту.

Джерела та література:

1. Смирнов В. А. Реквием ХХ века: В 5-ти частях с эпилогом. – Ч. 3/ В. А. Смирнов. – Изд. второе, доп. и испр. – Одесса: Астропринт, 2016. – С. 316.
2. Луцький Василь Павлович// Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника// <https://pnu.edu.ua/> луцький-василь-павлович-1948-1950/

Макаров Олексій Костянтинович

О. К. Макаров народився у 1904 році в Одесі.

У 1929 році закінчив біологічне відділення Одеського інституту народної освіти.

Працював іхтіологом в Українському науково-дослідному інституті рибного господарства і океанографії.

В 1934 – 1941 роках викладав в Одеському державному університеті, з 1938 року завідував кафедрою іхтіології.

У 1938 році присуджений науковий ступінь кандидата біологічних наук.

Під час нацистської навали воював у складі частин Червоної Армії, брав участь в обороні Одеси.

Був спеціалістом із водної фауни, зробив значний внесок у вивчення фауни лиманів північно-західного Причорномор'я. Автор 17 наукових праць
Загинув в боях під Севастополем у 1942 році.

Література:

1. Не забудемо, пам'ятаємо: співробітники ОНУ ім. І. І. Мечникова в роки Другої світової війни: інформаційне видання /гол. ред. І. М. Коваль. – Одеса: ОНУ, 2015. – С. 137 - 138.

Македонська Неоніла Петрівна

Н. П. Македонська народилася 1 січня 1943 року в м. Умань Черкаської області.

Після навчання в Ізмаїльському державному педагогічному інституті у 1963 – 1966 роках працювала вихователем школи-інтернату с. Нова Прага Кіровоградської області, вчителем математики та біології Макарівської восьмирічної школи Ширяєвського району Одеської області.

Закінчивши фізико-математичний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського, викладала математику в Жовтневій школі Болградського району Одеської області.

Від 1970 року працювала в Болградській середній школі № 2, а з 1990 року обіймала посаду директора школи.

У 2003 році присвоєно почесне звання «Заслужений вчитель України».

Література:

1. Демченко Д. М., Савельєва Н. В., Фурсенко Л. І. Педагогічний Олімп Одещини. – Одеса: ОІУВ, 2008. – С. 168 – 169

Мальований Євген Тарасович

Є. Т. Мальований народився 8 лютого 1905 року в Одесі.

У 1930 році закінчив біологічне відділення Одеського інституту народної освіти.

Працював старшим колектором Одеської геологорозвідувальної партії, гідрологом, завідувачем відділу водопостачання в Українському науково-дослідному інституті гідротехніки та меліорації.

В 1941 році захистив дисертацію «Підземні води східної частини Дніпропетровської області» і здобув науковий ступінь кандидата геолого-мінералогічних наук.

У роки нацистської навали воював у складі частин Червоної Армії. Брав участь в обороні Одеси.

З 1945 року працював в Одеському державному університеті. Завідував кафедрою гідрогеології, обіймав посаду проректора з наукової роботи.

В 1946 році присвоєно звання доцента.

Був учасником гідрогеологічних досліджень у Придністров'ї, на заході України, в Молдавії; був одним з керівників Каховської геологічної експедиції тощо. Автор 32 наукових праць.

Нагороджений орденом Червоної Зірки, медалями.

Помер 26 липня 1952 року.

Література:

1. Вчені вузів Одеси: Біобібліографічний довідник. – Вип. II. Природничі науки. 1946 – 1996. – Ч. 1: Геологи. Географи./упоряд. Л. М. Бур'ян. – Одеса: НДНБ, 2001. – С. 139 - 141.

Мануїлова Катерина Віталіївна

К. В. Мануїлова народилася 12 травня 1980 року в Ташкенті (Узбецька РСР).

У 2002 році закінчила історико-філологічний факультет Південноукраїнського державного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського. В 2004 – 2007 роках навчалася в аспірантурі, а у 2014 – 2017 роках – в докторантурі.

В 2012 році захистила дисертацію «Політика українізації і національні меншини півдня Української СРР у 20-ті – 30-ті рр. ХХ ст.» на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук. У 2019 році, захистивши дисертацію «Концепція децентралізації публічної влади в політико-управлінській традиції України», здобула науковий ступінь доктора наук з державного управління.

У 2010 – 2020 роках працювала викладачем кафедри історії України Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського.

Література:

1. Дослідники історії Південної України: біобібліографічний довідник /упоряд. Ігор Лиман. – Том 2. – К., 2016. – С. 250 - 252.

Масунов Леонід Іванович

Л. І. Масунов народився 5 травня 1962 року в м. Омськ (РРФСР).

У 1988 році закінчив факультет фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Легкоатлет, спеціалізувався у бігу на середні дистанції.

Виступав за Збройні Сили. Бронзовий призер чемпіонату Союзу РСР з легкої атлетики 1984 року, срібний призер чемпіонату СРСР 1985 року, чемпіон СРСР 1987 року, бронзовий призер чемпіонату Європи 1985 року.

В 1990 – 1998 роках працював старшим тренером школи вищої спортивної майстерності в Одесі. Потім викладав в Одеському регіональному інституті державного управління Національної академії державного управління при Президентіві України. Займається тренерською роботою.

Майстер спорту міжнародного класу.

Література:

1. Енциклопедія сучасної України: у 30 т. / ред. кол.: І. М. Дзюба та інші. – Т. 19: Малиш – Медицина. – К.: ІЕД НАНУ, 2018. – 687 с.

Машталер Гаврило Архипович

Г. А. Машталер народився 1 липня 1902 року в Одесі.

Закінчивши Одеське художнє училище, вчителював у сільських школах, працював у художніх виробничих майстернях.

У 1929 році закінчив біологічне відділення Одеського інституту народної освіти. До 1932 році навчався в аспірантурі.

Від 1933 року працював в Одеському державному університеті.

В 1937 році захистив дисертацію «Роль фенотипової і генотипової пристосованості в еволюції» на здобуття наукового ступеня доктора біологічних наук. У 1938 році присвоєно вчене звання професора.

З 1938 року завідував кафедрою дарвінізму. Кілька років обіймав посаду декана біологічного факультету Одеського державного університету.

В 1946 – 1954 роках завідував кафедрою зоології та дарвінізму в Київському педагогічному інституті, у 1954 – 1959 роках був професором Київського державного університету. Обіймав посаду завідувача кафедри біології і загальної генетики у Вінницькому медичному інституті, а в 1965 – 1972 роках – в Івано-Франківському медичному інституті.

Автор понад 130 наукових праць.

Нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора, медаллю «За трудову доблесть».

Помер 4 серпня 1981 року.

Література:

1. Вчені вузів Одеси: Біобібліографічний довідник. – Вип. II. Природничі науки. 1946 – 1997. – Ч. 5. Біологи./ упоряд. Л. О. Кольченко. – Одеса: ОДНБ, 1999. – С. 84 - 86.

Меланіч Марія Петрівна

М. П. Меланіч народилася 21 серпня 1952 року в м. Котовськ Одеської області.

У 1974 році закінчила фізико-математичний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

До 1994 року викладала математику в Білинській загальноосвітній школі Балтського району Одеської області, з 1984 року виконувала обов'язки заступника директора школи з навчально-виховної роботи.

З 1994 року до виходу на пенсію обіймала посаду начальника відділу освіти Балтської районної державної адміністрації.

Нагороджена знаком «Відмінник освіти України».

Література:

1. Демченко Д. М., Савельєва Н. В., Фурсенко Л. І. Педагогічний Олімп Одещини. – Одеса: ОІУВ, 2008. – С. 184.

Миколюк Василь Корнійович

В. К. Миколюк народився в 25 лютого (8 березня) 1904 року в с. Могильне Подільської губернії.

У 1928 році закінчив Одеський інститут народної освіти. Письменник.

Працював завідувачем літературної частини Одеського українського театру, редактором сценарного відділу Одеської кінофабрики, в редакції газети «Чорноморська комуна», входив до складу редакційної колегії журналу «Провесень».

Був відповідальним секретарем Одеської філії спілки письменників України.

Є автором повістей «У павутинні», «Завіса гір», п'єс «Переможець смерті», «Бригадир», оповідань «Полинова любов», «Крилатий змій», «Тор ордени» та ін.

У квітні 1937 року був заарештований, а потім засуджений до страти. Пішов з життя 24 вересня 1937 року. Реабілітований у 1958 році.

Джерела:

1. Дузь І. М. У вірі та надії // Горизонт. – Одеса, 1990. – С. 125 - 132.

Міхова Тетяна Володимирівна

Т. В. Міхова народилася в 1974 році у Дніпропетровську.

Закінчила художньо-графічний факультет Південноукраїнського державного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського, працювала викладачем кафедри живопису і історії мистецтв.

У 2003 році захистила дисертацію «Підготовка майбутніх учителів до формування у школярів продуктивних способів образотворчої діяльності» на здобуття науковгоо ступеня кандидата педагогічних наук. Присвоєно вчене звання доцента.

Викладає в Одеській державній академії будівництва та архітектури, обіймає посаду доцента кафедри рисунка, живопису та архітектурної графіки.

Джерела:

1. Бібліографічний покажчик наукових праць професорсько-викладацького складу та асистентів. – Ч. 1.// Науковий вісник Південноукраїнського державного педагогічного університету ім. К. Д. Ушинського. – 2004. – № 5 - 6. – С. 134.

Наумов Анатолій Михайлович

А. М. Наумов народився 18 лютого 1945 року в с. Шариніно Молотовської області РРФСР.

У 1970 році закінчив Одеське театрально-художнє училище, а в 1980 році – художньо-графічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Художник кіно.

Протягом 1970 – 1992 років працював художником-декоратором, художником-постановником Одеської кіностудії художніх фільмів. Оформив кінофільми: «Фотографії на стіні», «Циган», «Колесо історії», «Поки не випав сніг», «Привід», «Холодний березень» (спеціальний приз 41-го міжнародного кінофестивалю у Каннах 1987 р.), «Перший поверх» (приз 42-го міжнародного кінофестивалю у Каннах 1989 р.), «Моя сусідка» та ін.

Персональні виставки відбулися в Одесі, Таллінні, Стокгольмі.

Член Спілки кінематографістів України з 1979 року. Член Спілки художників України з 1992 року.

Література:

1. Енциклопедія сучасної України: у 30 т. / ред. кол.: І. М. Дзюба та інші. – Т. 22: Мр – На. – К.: ІЕД НАНУ, 2020. – 712 с.

Нікітін Сергій Андрійович

С. А. Нікітін народився 27 жовтня 1899 року у Санкт-Петербурзі.

У 1926 році закінчив агробіологічний відділ Одеського інституту народної освіти. Навчався в аспірантурі. Одночасно працював асистентом кафедри зоології і анатомії.

В 1929 році захистив аспірантську працю «Дослідження над паразитами крові».

Від 1930 року працював в Одеському медичному інституті асистентом кафедри загальної біології, з 1933 року – доцентом. З 1935 року обіймав посади професора, завідувача кафедри біології,

У 1936 році захистив дисертацію «Біологічний вплив рентгенівських променів» на здобуття наукового ступеня доктора біологічних наук. В цей же час завідував вірусним відділом в Інституті епідеміології та мікробіології.

Під час нацистської навали перебував в евакуації.

В 1944 – 1948 роках очолював кафедру біології Одеського медичного інституту. У 1948 – 1954 роках обіймав посаду заступника директора з наукової роботи Інституту стоматології. З 1954 року працював завідувачем лабораторії біології в Науково-дослідному інституті очних хвороб.

Є автором 52 наукових праць, присвячених, переважно, впливу рентгенівських променів на біологічні об'єкти.

Помер 30 жовтня 1956 року.

Література:

1. Вчені вузів Одеси: Біобібліографічний довідник. – Вип. II. Природничі науки. 1946 – 1997. – Ч. 5. Біологи./ упоряд. Л. О. Кальченко. – Одеса: ОДНБ, 1999. – С. 98 - 99.

Ніколаєв Валентин Олексійович

В. О. Ніколаєв – тренер з фігурного катання на ковзанах.

Закінчив факультет фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

Тренував О. Баюл – чемпіону XVII зимових Олімпійських ігор 1994 року, чемпіонку Європи 1993 року в одиночному катанні, В. Загороднюка – призера чемпіонатів світу та Європи з фігурного катання.

Займається тренерською роботою в Російській Федерації, США.

Удостоєний почесних звань «Заслужений тренер Української РСР», «Заслужений тренер Союзу РСР».

Література:

1. Бубка С. Н, Булатова М. М. Олімпійське сузір'я України: Тренери. – К.: Олімпійська література, 2011. – С. 229.

Ніколаєв Євген Анатолійович

Є. А. Ніколаєв народився 14 вересня 1965 року в Южноуральську Челябінської області.

У 1987 році закінчив факультет фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Волейболіст.

Працював у спортивному клубі «Южний». У 2001 – 2012 роках був тренером, головним тренером жіночої волейбольної команди «Хімік».

Тренував національну жіночу збірну команду України з волейболу. Був помічником тренера студентської збірної команди України з волейболу, яка стала срібним призером Всесвітньої універсиади 2015 року.

Переможець першості України з волейболу серед команд першої ліги 2003, 2005 років, серед команд вищої ліги 2009 року. Чемпіон України 2011, 2012 років.

У 2019 році знову очолив жіночу волейбольну команду «Хімік».

Джерела:

1. Директор ВК «Химик» - Евгений Николаев//
<http://vc.khimik.com.ua/club/trainers/110>

Ольшанський Гдаль Ізраїлевич

Г. І. Ольшанський народився 26 червня 1903 року в Київській губернії.

У 1925 році закінчив техно-математичне відділення Одеського інституту народної освіти. Навчався в аспірантурі.

З 1926 року працював викладачем кафедри математики Одеського інституту народної освіти. З 1929 року читав лекції на єврейському відділенні.

В 1931 – 1933 роках обіймав посаду професора в Одеському фізико-хіміко-математичному інституті.

У 1933 – 1938 роках був доцентом кафедри алгебри Одеського державного університету та доцентом кафедри математики Одеського державного педагогічного інституту, в якому викладав єврейською мовою.

Передчасно помер 15 липня 1938 року в Одесі.

Література:

1. Вчені вузів Одеси: Біобібліографічний довідник. – Вип. І. Природничі науки. 1865 – 1945. – Ч. 2. Математики. Механіки./Упор. І. Е. Рикун. – Одеса: ОДНБ, 1995. – С. 90.

Орехова Ганна Яківна

Г. Я. Орехова (Євдошенко) народилася 10 жовтня 1928 року в с. Повстин на Полтавщині.

У 1957 році закінчила філологічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

Працювала вчителем української мови і літератури одеської середньої школи № 5, директором одеської загальноосвітньої школи-інтернату № 6, директором одеської середньої школи № 121.

З 1973 року працювала в Одеському обласному інституті удосконалення вчителів, у 1974 – 1988 роках обіймала посаду директора інституту.

В 1975 – 1988 роках очолювала Одеське відділення Педагогічного товариства України, Обиралася депутатом Центральної районної ради депутатів трудящих м. Одеси.

Нагороджена медаллю А. С. Макаренка, знаками « Відмінник освіти СРСР», «Відмінник освіти УРСР».

Померла 1 лютого 2007 року.

Література:

1. Демченко Д. М., Савельєва Н. В., Фурсенко Л. І. Педагогічний Олімп Одещини. – Одеса: ОІУВ, 2008. – С. 214.

Палієнко Зінаїда Миколаївна

З. М. Палієнко народилася 19 червня 1947 року в с. Антонюки Миколаївського району Одеської області.

У 1969 році закінчила фізико-математичний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

Викладала фізику в Цеханівській середній школі Красноокнянського району, у школах Миколаївського району.

З 1979 року працювала вчителем фізики в Антонюківській загальноосвітній школі Миколаївського району Одеської області. Очолювала районне методичне об'єднання вчителів фізики.

Нагороджена орденом Трудової Слави III ступеня, медаллю «Ветеран праці», знаком «Відмінник освіти УРСР».

Література:

1. Демченко Д. М., Савельєва Н. В., Фурсенко Л. І. Педагогічний Олімп Одещини. – Одеса: ОІУВ, 2008. – С. 219.

Папір Ольга Олегівна

О. О. Папір народилася 17 серпня 1955 року в м. Лікіно-Дульово Московської області.

У 1987 році закінчила факультет дошкільного виховання Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

В 1993 році захистила дисертацію «Особливості спілкування та взаємодії дітей-лідерів з однолітками у сюжетно-рольових іграх» на здобуття наукового ступеня кандидата психологічних наук.

Працювала на кафедрі психології Південноукраїнського державного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського, обіймала посаду доцента.

Джерела:

1. Бібліографічний покажчик наукових праць професорсько-викладацького складу та асистентів. – Ч. 1.// Науковий вісник Південноукраїнського державного педагогічного університету ім. К. Д. Ушинського. – 2004. – № 1 - 2. – С. 191 - 192.

Пасічник Микола Антонович

М. А. Пасічник народився 1 листопада 1946 року в с. Шарівка Кам'янець-Подільської області.

У 1974 році закінчив факультет фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту імені К, Д. Ушинського. Борець.

Майстер спорту СРСР по самбо і рукопашному бою. П'ятикратний чемпіон України із самбо серед майстрів-ветеранів.

Працював тренером-викладачем в Одеському державному інституті внутрішніх справ.

Викладає на кафедрі фізичної культури і спорту Державного університету інтелектуальних технологій і зв'язку (м. Одеса).

Присвоєно почесне звання «Заслужений тренер України».

Джерела:

1. Павличенко В. Ювілей народного богатиря//Голос України. – 2021. – 1 листопада.
2. Склад кафедри фізичної культури і спорту// Державний університет інтелектуальних технологій і зв'язку// <https://suitt.edu.ua/sklad-kafedry-fzycnoho-vyhovannja/>

Педа Пантелеймон Михайлович

П. М. Педа (Панько Педа) народився 23 грудня 1907 року в с. Жванка Подільської губернії.

У 1927 – 1932 роках навчався на мовно-літературному відділенні Одеського інституту народної освіти – Одеського інституту соціального виховання.

По завершенні навчання викладав українську мову та літературу в загальноосвітній школі, Одеському сільськогосподарському інституті. Згодом завідував літературною частиною Одеського театру опери та балету.

З 1923 року друкувався у журналах «Червоні квіти», «Шквал», «Провесень», «Блиски», в газетах – «Червоний край», «Молода гвардія», «Чорноморська комуна». Входив до літературної організації «Гарт».

У 1931 році вийшла оригінальна поетична збірка «Перший рейд». Перекладав твори Ж. Б. Мольєра, В. Гюго, А. Міцкевича, Х. Вайнермана.

Репресований. Загинув 27 грудня 1937 року. Реабілітований в 1957 році.

Джерела:

1. Мацько В. Повертаємо ім'я Панька Педи// Слово і час. – 1993. – № 5. – С. 83 - 84.
2. Горбатюк В. Поет зі Жванця Панько Педа і Годованець// Подолянин. – 2018. – 22 червня.

Перевощиков Юрій Олексійович

Ю. О. Перевощиков народився 12 грудня 1937 року.

Закінчив факультет фізичного виховання та спорту Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

Майстер спорту з акробатики.

У 1996 році захистив дисертацію «Особливості адаптації організму людини до екстремальних фізичних навантажень та критерії її оцінки» на здобуття наукового ступеня доктора біологічних наук.

Працював в Національному університеті «Одеська юридична академія», в 2003 – 2005 роках був завідувачем кафедри фізичного виховання, а потім обіймав посаду професора кафедри.

Помер 4 березня 2018 року.

Джерела та література:

1. Південноукраїнський державний педагогічний університет ім. К. Д. Ушинського: Історичний поступ. Сучасність. Майбутнє / О. Я. Чебикін, І. А. Болдирєв та ін. – Одеса, 2007. – С. 104.
2. Історія кафедри фізичного виховання НУОЮА// <https://www.onua.edu.ua/ua/history-sport-ukr>

Печерська Елла Пилипівна

Е. П. Печерська народилася в 1947 році в Одесі.

У 1974 році закінчила музично-педагогічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

В 1984 році захистила дисертацію «Вдосконалення музично-естетичного виховання молодших школярів (на матеріалах роботи музичних гуртків при загальноосвітніх школах)» на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук. Згодом було присвоєно вчене звання доцента.

До 2015 року викладала у Південноукраїнському національному педагогічному університеті імені К. Д. Ушинського, обіймала посади доцента кафедри методики музичного виховання та хорового диригування, приват-професора кафедри музичного мистецтва і хореографії.

Автор понад 120 наукових праць.

Джерела:

1. Бібліографічний покажчик наукових праць професорсько-викладацького складу та асистентів. – Ч. 1.// Науковий вісник Південноукраїнського державного педагогічного університету ім. К. Д. Ушинського. – 2004. – № 1 - 2. – С. 193 - 194.

Пивоварчик Ірина Михайлівна

І. М. Пивоварчик народилася 9 вересня 1981 року в Одесі.

В 2003 році закінчила Південноукраїнський державний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського, здобувши кваліфікацію магістра психології. До 2006 року навчалася в аспірантурі.

У 2006 році захистила дисертацію «Історія становлення психологічних наукових шкіл на півдні України (XIX-XX ст.)» на здобуття наукового ступеня кандидата психологічних наук. У 2015 році присвоєно вчене звання доцента.

В 2006 – 2021 роках працювала старшим викладачем, доцентом кафедри теорії та методики практичної психології Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського, у 2019 – 2021 роках обіймала посаду завідувача кафедри.

З 2022 року завідує кафедрою методики викладання та змісту освіти Одеської академії неперервної освіти Одеської обласної ради, працює доцентом кафедри фундаментальної підготовки та інформаційних технологій

приватного закладу вищої освіти «Одеський технологічний університет «Шаг»».

Джерела:

1. Пивоварчик І. М.: Особова справа// Архів Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського.

Пільова Світлана Георгіївна

С. Г. Пільова народилася 27 червня 1970 року в Одесі.

У 1991 році закінчила факультет фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Гандболістка.

В 1985 – 1990 роках була гравцем збірних команд Української РСР та СРСР з гандболу.

Працювала тренером-викладачем одеської дитячо-юнацької спортивної школи № 8. Викладала у Південноукраїнському національному педагогічному університеті імені К. Д. Ушинського.

У 2011 році захистила дисертацію «Формування організаційної компетенції майбутніх учителів у процесі професійної підготовки» і здобула науковий ступінь кандидата педагогічних наук.

З 2022 року працює у Державному університеті інтелектуальних технологій і зв'язку (м. Одеса), обіймає посаду доцента кафедри фізичної культури і спорту.

Джерела:

1. Склад кафедри фізичної культури і спорту// Державний університет інтелектуальних технологій і зв'язку// <https://suitt.edu.ua/sklad-kafedry-fzysnoho-vyhovannja/>

Погребняк Іван Іванович

І. І. Погребняк народився в с. Добровеличківка Херсонської губернії.

Навчався в Добровеличківському педагогічному технікумі. Закінчив біологічне відділення Одеського інституту народної освіти.

З 1933 року працював в Одеському державному університеті, обіймав посади асистента, доцента.

В 1936 році захистив дисертацію «Морські водорості одеського узбережжя та практичне їх використання» на здобуття наукового ступеня кандидата біологічних наук.

У 1940 – 1941 навчальному році завідував кафедрою ботаніки Чернівецького університету.

Під час нацистської навали перебував в евакуації в Майкопі, Байрам-Алі. В 1943 році очолював експедицію Туркменського філіалу Академії Наук СРСР у верхів'ях Амудар'ї, організовану для обліку головних видів рослинної сировини.

Впродовж 1944 – 1978 років очолював кафедру ботаніки Одеського державного університету імені І. І. Мечникова.

У 1965 році захистив дисертацію «Донна рослинність лиманів північно-західного Причорномор'я і прилеглих акваторій Чорного моря» на здобуття наукового ступеня доктора біологічних наук. В 1966 році присвоєно вчене звання професора.

Наукові інтереси охоплювали питання систематики, екології, поширення, походження бентосної альгофлори, раціонального використання Чорного моря та лиманів північно-західного Причорномор'я. Автор близько 100 наукових праць. Був головою Одеського відділення Українського ботанічного товариства.

Нагороджений орденами Трудового Червоного Прапора, «Знак Пошани», медаллю «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941 – 1945 рр.».

Помер 12 вересня 1982 року.

Література:

1. Вчені вузів Одеси: Біобібліографічний довідник. – Вип. II. Природничі науки. 1946 – 1997. – Ч. 5. Біологи./ упоряд. Л. О. Кольченко. – Одеса: ОДНБ, 1999. – С. 109 - 112.

Поляков Віктор Павлович

В. П. Поляков народився 6 листопада 1941 року.

У 1969 році закінчив факультет фізичного виховання та спорту Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Весляр, тренер.

Майстер спорту СРСР.

В 1966 році став працювати в одеській дитячо-юнацькій спортивній школі № 6. З 1972 року був тренером спортивного товариства «Локомотив» (Одеса). Підготував дворазового олімпійського чемпіона з веслування,

каноїста Сергія Петренка. Серед вихованців понад 20 майстрів спорту міжнародного класу, один заслужений майстер спорту України.

Протягом 1972 – 1986 років вважався одним із найкращих тренерів з веслування на байдарках і каное в Українській РСР та у Союзі РСР.

Удостоєний почесних звань заслуженого тренера Союзу РСР (1975 р.), заслуженого тренера Української РСР (1974 р.).

Помер 22 березня 2022 року в Одесі.

Джерела та література:

1. Бубка С. Н, Булатова М. М. Олімпійське сузір'я України: Тренери. – К.: Олімпійська література, 2011. – С. 80.
2. Рибак А. И снова вспомним о былом// Порто-франко. – 2016. – № 42(1336). – 4 ноября.
3. Український південь: інформаційне видання. – 2022. – 26 березня.// <https://pivdenukraine.com.ua/2022/03/26/odesiti-poproshhalisyaz-legendarnim-trenerom-z-vesluvannya/>

Попичко Олексій Федорович

О. Ф. Попичко народився 8 квітня 1942 року в с-т Іванівна Одеської області.

У 1970 році закінчив факультет фізичного виховання та спорту Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Футболіст.

Грав за команди «Держинець» (Одеса), «Чорноморець». У складі юнацької збірної команди Української РСР став чемпіоном першості Союзу РСР з футболу, чемпіон СРСР 1961 року у класі «Б». Був тренером футбольної команди Біляївського району Одеської області.

Майстер спорту СРСР.

Кандидат педагогічних наук, доцент.

Завідував кафедрою фізичного виховання Одеського національного університету імені І. І. Мечникова.

Помер 1 червня 2007 року в Одесі.

Джерела:

1. Мазуренко А. Два юбілея одеського футболу// Вечерня Одесса. – 2014. – № 156(10074). – 21 октября.
2. Памяти Алексея Попичко: футболиста без громких, но с признанием одесситов //ODESA-trend. – 07.04.2022// <https://odessa-trend.in.ua/ru/articles-3091-pamyati-alekseya-popichko-futbolista-bez-gromkih-titulov-no-s-priznaniem-odessitov>

Поплавська Єва Вадимівна

Є. В. Поплавська народилася у 1980 році в Одесі.

В 2004 році закінчила Південноукраїнський державний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського, здобувши кваліфікацію магістра психології.

У 2010 році захистила дисертацію «Залежність негативних особливостей я-концепції від гендерних стандартів в юнацькому віці» і здобула науковий ступінь кандидата психологічних наук.

В 2005 році ініціювала створення громадської організації «Інститут глибинної психології і методів психокорекції».

Як практичний психолог займається питаннями психології самопізнання, гендерної психології, психоаналізу, трансперсональної психології тощо. Є членом експертної комісії навчальних програм з психології Польського інституту сучасних психотехнологій.

Джерела:

1. Ева Вадимовна Поплавская// Самопознание// https://samopoznanie.ru/trainers/eva_vadimovna_poplavskaya/
2. Поплавская Ева Вадимовна//Институт глубинной психологии (Одесса)// <https://lp2922.lpg.tf/>
3. Психолог Ева Поплавская// https://www.facebook.com/poplavskayaeva/?ref=page_internal

Пульчо Костянтин Костянтинович

К. К. Пульчо народився 2 серпня 1942 року.

Закінчив факультет фізичного виховання та спорту Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Борець.

Понад 40 років працював тренером федерації греко-римської боротьби Одеської області, підготував 50 майстрів спорту СРСР та України.

Удостоєний почесного звання заслуженого тренера України.

Помер 11 квітня 2012 року в Одесі.

В Одесі з 2013 року щорічно проводиться Всеукраїнський молодіжний турнір з греко-римської боротьби пам'яті К. К. Пульчо.

Джерела:

1. Инджилова Н. Константин Пульчо. Добрый след сильного человека// Борцовский портал «Самсон»// <http://www.wrestling.com.ua/ru/news/article/uncategory/dobriysled>

2. Мазуренко А. Два дня щастя для Любови Николаєвны//
Вечерня Одеса. – 2020. – № 21-22 (10868 -10869). – 20 февраля.

Розсоха Леонід Семенович

Л. С. Розсоха народився 24 лютого 1942 року в с. Зелене Сталінської області УРСР.

У 1964 році закінчив Одеське театральнo-художнє училище, а в 1981 році – художньо-графічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

В 1965 – 1971 роках працював художником-постановником Одеського театру юного глядача, в 1971 – 1973 роках – художником Одеського українського музично-драматичного театру імені Жовтневої революції.

Протягом 1976 – 1982 років обіймав посаду головного художника Одеської державної студії телебачення, а з 1984 року був художником-постановником Одеської кіностудії художніх фільмів (працював над фільмами «На своїй землі», «У двох кроках від «Раю», «Скарга», «Візьми мене з собою» та ін.).

Помер 5 березня 2010 року в м. Баден-Баден (Німеччина).

Джерела:

1. Дорман В. О художникє Леонидє Соссохе//Арт-Галерея. – 5.03.2011//
http://www.andersval.nl/index.php?option=com_content&task=view&id=6187&Itemid=109

Романченко Іван Савич

І. С. Романченко народився 16 березня 1894 року в Єлисаветграді.

У 1928 році закінчив мовно-літературне відділення Одеського інституту народної освіти. Навчався в аспірантурі.

Викладав у навчальних закладах Одеси, друкувався в газетах «Чорноморська комуна», «Літературна газета».

У 1935 році захистив дисертацію «Пантелеймон Куліш – бібліограф і критик Миколи Гоголя» і здобув науковий ступінь кандидата філологічних наук.

В 1935 – 1939 роках працював у Москві у Всесоюзній бібліотеці, в Інституті світової літератури. В 1939 – 1941 роках брав активну участь у складанні першої наукової бібліографії Тараса Шевченка, Досліджував спадщину М. Драгоманова як літератора та громадського діяча.

У 1939 – 1940 роках викладав у Ніжинському педагогічному інституті.

З 1940 року жив у Львові. Викладав у Львівському державному педагогічному інституті, Львівському поліграфічному інституті, працював старшим науковим співробітником Львівської філії Інституту соціальних наук Академії Наук Української РСР.

Помер 3 квітня 1977 року у Львові.

Джерела:

1. Грінченко В. Г. Літературознавець Іван Савич Романченко: історико-біографічний нарис (до 125-річчя з дня народження) // Наукові записки Центральноукраїнського державного педагогічного університету ім. В. Винниченка. – 2019. – Вип. 25. – С. 59 - 75.

Рубенчик Лев Йосипович

Л. Й. Рубенчик народився 22 березня (3 квітня) 1896 року в Одесі.

У 1922 році закінчив Одеський інститут народної освіти, в якому до 1927 року працював в секції мікробіології науково-дослідної кафедри біології.

В 1926 році захистив докторську дисертацію «Дослідження над уробактеріями Хаджибейського лиману».

Працював в Одеському інституті технології зерна і борошна. З 1933 року завідував кафедрою мікробіології Одеського державного університету.

В роки нацистської навали перебував в евакуації в Саратові.

З 1944 року жив і працював у Києві. До 1972 року очолював відділ ґрунтової мікробіології Інституту мікробіології імені Д. К. Заболотного Академії Наук Української РСР.

В 1946 – 1956 роках викладав у Київському державному університеті, до 1950 року завідував кафедрою мікробіології.

Досліджував одеські лимани. Довів можливість регулювання мікробіологічних процесів у масштабі цілого водоймища. Запропонував методику штучного одержання лікувальної грязі, що за фізичними та хімічними властивостями наближалася б до лиманної. Вивчав бактерії, здатні викликати корозії бетонів і металів. Розробив наукові основи виробництва бактеріальних добрив.

Нагороджений орденом Трудового Червоного прапора, медаллю «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941 – 1945 рр.».

Помер 14 грудня 1988 року.

Література:

1. Вчені вузів Одеси: Біобібліографічний довідник. – Вип. I. Природничі науки. 1865 – 1945. – Ч. 5: Біологи./ упоряд. Л. О. Кальченко, Т. В. Тющенко. – Одеса: НДНБ, 2004. – С. 145 - 147.

Савенко Світлана Георгіївна

С. Г. Савенко народилася 10 лютого 1954 року в с. Ново-Воскресенка Ширяєвського району Одеської області.

У 1976 році закінчила фізико-математичний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

Від серпня 1976 року до виходу на пенсію викладала математику в Усатівській середній школі Біляївського району Одеської області, в 1985 – 1995 роках була заступником директора школи з навчально-виховної роботи.

З 1995 року обіймала посаду директора Усатівської загальноосвітньої школи.

Нагороджена знаком «Відмінник освіти України».

Література:

1. Демченко Д. М., Савельєва Н. В., Фурсенко Л. І. Педагогічний Олімп Одещини. – Одеса: ОІУВ, 2008. – С. 250.

Сакалюк Володимир Миколайович

В. М. Сакалюк народився 21 січня 1958 року в с. Таужно Кіровоградської області.

У 1987 році закінчив художньо-графічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Живописець.

Член Національної спілки художників України з 2008 року. Твори: «Вилковський мотив», «Над лиманом», «Околиця», «Осінь у Чорноморці», «Човни» та ін.

Викладає в Одеській державній академії будівництва та архітектури, обіймає посаду доцента кафедри образотворчого мистецтва.

В 2020 році присвоєно почесне звання «Заслужений художник України».

Джерела:

1. Художники Одеської обласної організації НСХУ//
<http://ooonshu.art/perelik.html>

Саламатов Павло Васильович

П. В. Саламатов народився 23 квітня 1947 року в Ізмаїлі.

Займався плаванням, був призером юнацьких першостей Української РСР та СРСР з плавання.

У 1973 році закінчив факультет фізичного виховання та спорту Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

Викладав в Одеському інституті народного господарства.

Захистивши дисертацію «Диференційний підхід до підготовки студенток ВУЗів до складання норм комплексу ГТО», в 1985 році здобув науковий ступінь кандидата педагогічних наук. Є автором понад 80 опублікованих методичних та наукових праць. В 1995 – 1999 роках був членом суддівської колегії Федерації плавання України.

Працював на кафедрах спорту, теорії і методики фізичної культури та спортивних дисциплін Південноукраїнського педагогічного університету імені К. Д. Ушинського. В Одеському економічному університеті в 2001 – 2003 роках завідував кафедрою фізичного виховання та спорту.

Джерела:

1. Історія розвитку кафедри фізичного виховання// Одеський національний економічний університет//
<http://old.oneu.edu.ua/pages/cath/fizpod/history.php>

Самокиш Іван Іванович

І. І. Самокиш народився 28 січня 1979 року в с. Кулевча Одеської області.

У 2001 році закінчив інститут фізичної культури та реабілітації Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського, а у 2002 році – магістратуру, отримавши кваліфікацію магістра педагогічної освіти, викладача фізичного виховання.

В 2011 році захистив дисертацію «Методика оцінювання навчальних досягнень дівчаток молодшого шкільного віку в процесі занять фізичною культурою» на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук. У 2018 році, захистивши дисертацію «Система моніторингу функціональних можливостей студентів вищих навчальних закладів у процесі фізичного виховання», здобув науковий ступінь доктора педагогічних наук. Присвоєно вчене звання професора.

У 2005 – 2021 роках працював на кафедрі фізичного виховання Одеської національної академії зв'язку імені О. С. Попова.

Джерела:

1. Самокиш Іван Іванович// Склад кафедри | ОНАЗ ім. О. С. Попова// <https://old.suitt.edu.ua/instituti/kt/fz/fiz-sklad-kafedry/>

Сахарова Зоя Семенівна

З. С. Сахарова народилася 28 листопада 1927 року в Одесі.

У 1952 році закінчила факультет фізичного виховання і спорту Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

В 1976 році захистила дисертацію «Фізичне виховання як засіб морально-статевого виховання в юнацькому віці» на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук.

Працювала на кафедрі фізичного виховання Південноукраїнського педагогічного університету імені К. Д. Ушинського, обіймала посаду доцента.

Джерела:

1. Бібліографічний покажчик наукових праць професорсько-викладацького складу та асистентів. – Ч. 1.// Науковий вісник Південноукраїнського державного педагогічного університету ім. К. Д. Ушинського. – 2004. – № 1 - 2. – С. 199.

Седлачек Євгенія Омелянівна

Є. О. Седлачек народилася 6 лютого 1930 року в с. Олександрівка нині Подільського району Одеської області.

Навчалася в Балтському педагогічному училищі, в Одеському учительському інституті.

У 1960 році закінчила філологічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

З 1951 року до виходу на пенсію перебувала на педагогічній роботі. Викладала російську мову та літературу в Бочманівській семирічній школі Котовського району, Красноокнянській середній школі № 2 Красноокнянського району Одеської області.

В 1979 – 1981 роках обіймала посаду директора Красноокнянської середньої школи № 2.

У 1985 році присвоєно почесне звання «Заслужений вчитель Української РСР».

Література:

1. Демченко Д. М., Савельєва Н. В., Фурсенко Л. І. Педагогічний Олімп Одещини. – Одеса: ОІУВ, 2008. – С. 259.

Сінішин Анатолій Андрійович

А. А. Сінішин народився 16 лютого 1940 року в Миколаєві.

У 1970 році закінчив художньо-графічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

Працює в галузі живопису, плаката, станкової та оригінальної графіки, есклібрису, карикатури. З 1966 року був учасником понад 100 художніх виставок. Твори: «Яхти на березі», «Роздуми», «Дунайська весна», «М. Гоголь», «Чумаки» та ін.

Член Спілки художників України з 1982 року.

Працює доцентом кафедри дизайну та мистецтва Міжнародного гуманітарного університету (м. Одеса).

В 2010 році нагороджений Грамотою Верховної Ради України. У 2016 році присвоєно почесне звання заслуженого художника України.

Джерела:

1. Художники Одеської обласної організації НСХУ// <http://ooonshu.art/perelik.html>
2. Сінішин Анатолій// Вікна Одеса. Художественная Интернет-галерея// <http://viknaodessa.od.ua/gallery/?author=156>

Соловійов
Володимир Степанович

В. С. Соловійов народився 25 серпня 1925 року в с. Балайчук на Одещині.
В роки нацистської навали служив у лавах Червоної Армії.

Після війни закінчив Одеський державний педагогічний інститут імені К. Д. Ушинського.

До виходу на пенсію працював у Розквітівській середній школі Березівського району Одеської області. Протягом тривалого часу обіймав посаду директора школи.

Нагороджений медалями, знаками «Відмінник освіти СРСР», «Відмінник освіти УРСР». Присвоєно почесне звання «Заслужений вчитель Української РСР».

Помер у квітні 2008 року.

Література:

1. Демченко Д. М., Савельєва Н. В., Фурсенко Л. І. Педагогічний Олімп Одещини. – Одеса: ОІУВ, 2008. – С. 265.

Соловійова
Алла Георгіївна

А. Г. Соловійова народилася у серпні 1953 року в м. Вилкове.

У 1975 році закінчила фізико-математичний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

Працювала вчителем фізики у Вилківській загальноосвітній школі № 2.

З 1993 року обіймала посаду директора навчально-виховного комплексу «Вилківська загальноосвітня школа-ліцей № 2».

Обиралася депутатом Кілійської районної ради Одеської області.

Нагороджена знаком «Відмінник освіти України».

Література:

1. Демченко Д. М., Савельєва Н. В., Фурсенко Л. І. Педагогічний Олімп Одещини. – Одеса: ОІУВ, 2008. – С. 265 - 266.

Сорокін
В'ячеслав Михайлович

В. М. Сорокін народився 29 жовтня 1939 року в Новій Каховці.

У 1963 році закінчив факультет фізичного виховання та спорту Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Весляр-каноїст. Майстер спорту.

Тренерською роботою почав займатися у 1961 році, з 1965 року викладав в дитячо-юнацькій спортивній школі № 6 м. Одеси. Від 1978 року працював у Молдавії. Тренував М. Журавського – чемпіона XXIV літніх Олімпійських ігор 1988 року. З 1983 року був тренером Спортивно клубу армії (Одеса), фізкультурно-спортивного клубу «Хімік» Одеського припортового заводу. Тренував Ю. Чебана – переможця XXX літніх Олімпійських ігор 2012 року

Удостоєний почесних звань заслуженого тренера Молдавської РСР, заслуженого тренера Союзу РСР, заслуженого тренера України, заслуженого працівника фізичної культури і спорту України.

Нагороджений орденом «За заслуги» II та III ступенів.

Помер 17 лютого 2018 року в Одесі.

Джерела та література:

1. Бубка С. Н, Булатова М. М. Олімпійське сузір'я України: Тренери. – К.: Олімпійська література, 2011. – С. 83.
2. Помер тренер дворазового олімпійського чемпіона з України. 19 лютого 2018// <https://www.ua-football.com/ua/sport/other/1519024312-pomer-trener-dvorazovogo-olimpiyskogo-chempiona-z-ukrayini.html>

Сорочинський Георгій Олегович

Г. О. Сорочинський народився в 1937 році.

В 1960 році закінчив факультет фізичного виховання та спорту Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Тренер з плавання.

Тренував пловчиху Марину Юрченко – срібну призерку XXI літніх Олімпійських ігор в Монреалі (Канада).

З 1985 року до кінця життя працював в Одеській обласній організації фізкультурно-спортивного товариства «Динамо». Підготував пловця Юрія Єгошина – чемпіона Європи 2004 року.

Удостоєний почесного звання «Заслужений тренер Української РСР».

Помер в 2013 році.

Література:

1. Бубка С. Н, Булатова М. М. Олімпійське сузір'я України: Тренери. – К.: Олімпійська література, 2011. – С. 181.

Степанова Тетяна Михайлівна

Т. М. Степанова народилася 26 березня 1959 року в с. Дзержинка Великомихайлівського району Одеської області.

У 1985 році закінчила Одеський державний педагогічний інститут імені К. Д. Ушинського за спеціальністю «педагогіка і психологія (дошкільна)».

В 1994 році, захистивши дисертацію «Індивідуалізація навчання як засіб формування математичних уявлень у дітей старшого дошкільного віку», здобула науковий ступінь кандидата педагогічних наук. У 2011 році захистила дисертацію «Трансформації змісту передшкільної освіти в історії розвитку вітчизняної дошкільної педагогіки: методологія, теорія, практика (кінець ХІХ - ХХ століття)» і здобула науковий ступінь доктора педагогічних наук. В 1998 році присвоєно вчене звання доцента, а у 2014 році – вчене звання професора.

Працює у Миколаївському національному університеті імені В. О. Сухомлинського. У 2000 – 2013 роках завідувала кафедрою дошкільної освіти, в 2012 – 2020 роках була деканом факультетів розвитку дитини, дошкільної та початкової освіти, з 2020 року обіймає посаду декана факультету педагогічної та соціальної освіти.

Лауреат Державної премії України в галузі освіти 2019 року. Нагороджена знаками «Василь Сухомлинський», «Відмінник освіти України». В 2013 році присвоєно почесне звання «Заслужений працівник освіти України».

Джерела:

1. Склад кафедри дошкільної освіти// http://preschool.mdu.edu.ua/?page_id=134
2. Мельникова О. Людина - легенда // Имена: Всеукраинский общественно-политический журнал. – 2021. – № 2. – С. 12.
3. Декан. Факультет педагогічної та соціальної освіти // http://preschool.mdu.edu.ua/?page_id=108

Стеценко Лідія Олександрівна

Л. О. Стеценко народилася 28 жовтня 1950 року в с. Чернігівка Запорізької області.

У 1971 році закінчила художньо-графічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

Працювала вихователем одеських дошкільних закладів № 36, 126, завідувачем дошкільних закладів № 75, 230, 126.

З 1997 року обіймала посаду заступника голови Приморської районної адміністрації м. Одеси. Згодом перейшла працювати до Одеської національної юридичної академії.

В 1992 році Указом Президента України присвоєно почесне звання «Заслужений працівник народної освіти України».

Література:

1. Демченко Д. М., Савельєва Н. В., Фурсенко Л. І. Педагогічний Олімп Одещини. – Одеса: ОІУВ, 2008. – С. 272 - 273.

Стокяло Валентин Андрійович

В. А. Стокяло народився у 1927 році в Одесі.

У 1950 році закінчив історичний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського, а в 1961 році – факультет романо-германської філології Одеського державного університету.

З 1964 року викладав в Одеському електротехнічному інституті зв'язку імені О. С. Попова.

У 1967 році захистив дисертацію «Гносеологія Фоми Аквінського та її інтерпретація західнонімецькими неотомістами» на здобуття наукового ступеня кандидата філософських наук. В 1984 році, захистивши дисертацію «Критика фальсифікації католицькими «советологами» матеріалістичного розуміння історії», здобув науковий ступінь доктора філософських наук.

В Одеській національній академії зв'язку імені О. С. Попова обіймав посаду професора кафедри філософії та українознавства, а у Придністровському державному університеті імені Т. Г. Шевченка був професором кафедри соціології і політології.

Нагороджений медалями «Захиснику Вітчизни» (Україна) та «За трудову доблесть» (Придністровська Молдавська Республіка).

Література:

1. Випускники Одеського (Новоросійського) університету: енциклопедичний словник: у 2 вип. – Вип. 2/ наук. ред. В. А. Сминтина. – Одеса: Астропринт, 2010. – С. 185.

Стречень Борис Миколайович

Б. М. Стречень народився 26 лютого 1937 року.

У 1963 році закінчив факультет фізичного виховання і спорту Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Був залишений в інституті та до 1965 року працював асистентом кафедри спорту.

В 1965 році перейшов на роботу до Центрального райкому комсомолу міста Одеси. Потім працював в структурах Компартії України. Обіймав посаду секретаря виконавчого комітету Одеського обласної ради народних депутатів.

Захистив дисертацію на здобуття науково ступеня кандидата економічних наук. Присвоєно вчене звання доцента.

Викладав в Одеському регіональному інституті державного управління, будучи доцентом кафедри державного управління та місцевого самоврядування. В Одеському медичному університеті завідував кафедрою соціальної медицини, управління та організації охорони здоров'я.

Помер 20 травня 2013 року в Одесі.

Джерела:

1. Стречень Б. М.: Особова справа// Архів Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського.
2. Кафедра соціальної медицини та медичного менеджменту ОДМУ в період 2003 – 2008 рр. (До 85-річчя кафедри)./ О. В. Козаченко та ін.// Одеський медичний журнал. – 2009. – № 2 (112). – С. 77 - 83.

Ткачук Ірина Олександрівна

І. О. Ткачук народилася 18 травня 1973 року в Одесі.

У 1999 році закінчила факультет фізичного виховання Південноукраїнського державного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського.

В 1998 – 2002 роках працювала вчителем фізичної культури в одеській загальноосвітній школі № 56.

З 2002 року викладає в Одеському педагогічному фаховому коледжі, очолює циклову комісію фізичного виховання та технологій здоров'я. Викладач-методист.

В 2015 році захистила дисертацію «Педагогічні умови формування інтерпретаційної компетентності студентів педагогічного коледжу» і здобула науковий ступінь кандидата педагогічних наук.

Є головою регіонального методичного об'єднання викладачів фізичного виховання педагогічних фахових коледжів Півдня України.

Джерела:

1. Ткачук І. О.: Особова справа// Одеський педагогічний фаховий коледж.

**Толпекіна
Галина Миколаївна**

Г. М. Толпекіна народилася в 1955 році в Березівському районі Одеської області.

У 1976 році закінчила фізико-математичний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

В 1992 році захистила дисертацію «Удосконалення підготовки майбутніх вчителів фізики засобами телебачення» на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук. Згодом було присвоєно вчене звання доцента.

До 2020 року працювала на кафедрах фізики, методики викладання фізики та мультимедійних засобів навчання Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського.

Джерела:

1. Бібліографічний покажчик наукових праць професорсько-викладацького складу та асистентів. – Ч. 2.// Науковий вісник Південноукраїнського державного педагогічного університету ім. К. Д. Ушинського. – 2004. – № 5 - 6. – С. 139 - 140.

**Трифоновна
Олена Сергіївна**

О. С. Трифоновна народилася 25 травня 1973 року в м. Гола Пристань Херсонської області.

У 1995 році закінчила педагогічний факультет Південноукраїнського державного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського і була залишена на кафедрі теорії і методики дошкільної освіти.

В 1998 році захистила дисертацію «Методика виховання звукової культури мовлення дітей середнього дошкільного віку засобами фольклору» на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук. У 2013 році, захистивши дисертацію «Теоретико-методичні засади формування мовленнєвої особистості дітей старшого дошкільного віку», здобула науковий ступінь доктора педагогічних наук. В 2015 році присвоєно вчене звання професора.

Працює на кафедрі дошкільної освіти Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського. У 2013 – 2020 роках завідувала кафедрою.

Керувала науково-дослідною темою «Теоретико-методичні засади формування творчої особистості дітей дошкільного віку в різних видах

діяльності», в межах якої інноваційний проект «Становлення мовленнєвотворчої особистості майбутніх вихователів в умовах Нової української школи» у 2017 році здобув золоту медаль на дев'ятій міжнародній виставці «Інноватика в сучасній освіті».

Джерела:

1. Бібліографічний покажчик наукових праць професорсько-викладацького складу та асистентів. – Ч. 1.// Науковий вісник Південноукраїнського державного педагогічного університету ім. К. Д. Ушинського. – 2004. – № 1 - 2. – С. 208 - 209.
2. Склад кафедри дошкільної освіти// http://preschool.mdu.edu.ua/?page_id=134

Фесенко Леонід Віталійович

Л. В. Фесенко народився 24 серпня 1962 року в с. Івановичі Червоноармійського району Житомирської області.

Навчався у Железнодорожському художньому училищі Курської області (РРФСР). У 1989 році закінчив художньо-графічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

З 1995 року займається педагогічною діяльністю: вчитель образотворчого мистецтва та креслення Очеретянської загальноосвітньої школи, вчитель образотворчого мистецтва Вацлавпільської гімназії Житомирської області.

Є співавтором підручника «Образотворче мистецтво» для 5 класу загальноосвітніх шкіл, автором посібників для вчителів, навчальних програм. Творчі роботи зберігаються у приватних колекціях Латвії, Литви, Німеччини, Польщі, Росії, України.

В 1999 році присвоєно почесне звання «Заслужений вчитель України», а в 2017 році – звання «Почесний громадянин Пулинського району» (Житомирська область).

Джерела:

- 1, Леонід Фесенко// Богдан: Електронні книги// <https://www.bohdan-digital.com/authors/leonid-fesenko/>
2. Фесенко Леонід Віталійович: Творчий портрет учителя// https://imso.zippo.net.ua/wp-content/uploads/2020/03/20_Фесенко_Л.В._100_2020.pdf

Хаїт Тетяна Марківна

Т. М. Хаїт народилася 4 жовтня 1900 року в Херсонській губернії.

В 1926 році закінчила історичне відділення Одеського інституту народної освіти (ОІНО). Навчалася в аспірантурі Одеської секції Харківської науково-дослідної кафедри історії культури при ОІНО.

В 1925 – 1929 роках працювала деканом робітничого факультету Одеського інституту народної освіти.

У 1929 році була переведена до Харківської науково-дослідної кафедри історії української культури. Вивчала питання революційного руху.

Література:

1. Одеські історики. Енциклопедичне видання. – Т. 1 (початок ХІХ – середина ХХ ст.). – Одеса: Друкарський дім, 2009. – С. 429 - 430.

Ханжи Володимир Борисович

В. Б. Ханжи народився 12 жовтня 1977 року в с. Нова Іванівна Арцизького району Одеської області.

У 1999 році закінчив музично-педагогічний факультет Південноукраїнського державного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського. Навчався в аспірантурі.

Викладав музику та спів в Новоіванівській загальноосвітній школі Одеської області.

Від 2003 року працює в Одеському медичному університеті.

Захистивши дисертацію «Свобода художньої творчості: можливість і дійсність», у 2004 році здобув науковий ступінь кандидата філософських наук, а в 2008 році присвоєно вчене звання доцента.

У 2015 році захистив дисертацію «Методологічна реконструкція парадигм часу: від онтологічного до антропологічного розуміння» на здобуття наукового ступеня доктора філософських наук. В 2018 році присвоєно вчене звання професора.

З березня 2016 року завідує кафедрою філософії та біоетики Одеського національного медичного університету.

Джерела:

1. Ханжи Володимир Борисович// Одеський національний медичний університет// <https://onmedu.edu.ua/hanzhi-volodimir-borisovich/>

Цветков Никанор Трохимович

Н. Т. Цветков народився в с. Армашовка на Одещині.

У 1936 році закінчив Одеський педагогічний інститут.

Працював в Армашовській середній школі. З 1937 року був директором Кіровської середньої школи Цебриківського району Одеської області, а в 1940 році очолив районний відділ народної освіти.

В роки нацистської навали перебував в евакуації, працював інспектором відділу народної освіти в Саратовській області.

В 1948 – 1965 роках обіймав посаду директора Цебриківської середньої школи. У 1965 – 1976 роках завідував відділом освіти виконкому Ананьївської районної ради депутатів трудящих Одеської області.

Нагороджений медаллю «За трудову відзнаку», знаком «Відмінник освіти УРСР». В 1968 році присвоєно почесне звання «Заслужений вчитель Української РСР».

Помер в 1992 році.

Література:

1. Демченко Д. М., Савельєва Н. В., Фурсенко Л. І. Педагогічний Олімп Одещини. – Одеса: ОІУВ, 2008. – 301.

Чебан Людмила Олександрівна

Л. О. Чебан – веслярка.

У 1977 році закінчила факультет фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

Майстер спорту. Чемпіонка Союзу РСР з веслування на байдарці.

Була першим тренером весляра Ю. Чебана – переможця ХХХ (2012 р.) та ХХХІ (2016 р.) літніх Олімпійських ігор.

В 2008 році удостоєна почесного звання «Заслужений тренер України».

Література:

1. Бубка С. Н, Булатова М. М. Олімпійське сузір'я України: Тренери. – К.: Олімпійська література, 2011. – С. 83.

Чустрок Анатолій Петрович

А. П. Чустрок народився 6 жовтня 1946 року в Одеській області.

У 1972 році закінчив факультет фізичного виховання та спорту Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського і почав працювати на кафедрі гімнастики.

В 1979 році захистив дисертацію «Тренування статокінетичної стійкості дітей молодшого шкільного віку на уроках фізичної культури» і здобув науковий ступінь кандидата педагогічних наук. У 1984 році присвоєно вчене звання доцента.

Протягом 2004 – 2019 років завідував кафедрою гімнастики Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського. До 2022 року обіймав посаду доцента кафедри гімнастики та спортивних єдиноборств.

Джерела:

1. Бібліографічний покажчик наукових праць професорсько-викладацького складу та асистентів. – Ч. 2.// Науковий вісник Південноукраїнського державного педагогічного університету ім. К. Д. Ушинського. – 2004. – № 5 - 6. – С. 142 - 143.

Шевчук Василь Федорович

В. Ф. Шевчук народився 26 серпня 1936 року в с. Теліжинці Київської області.

У 1965 році закінчив Косівське училище прикладного мистецтва, а в 1978 році – художньо-графічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Майстер з художньої обробки дерева.

Член Спілки художників України з 1971 року.

Учасник Всеукраїнських виставок, зарубіжних мистецьких виставок. Автор творів: плакет «Бокораші», панно «Три покоління», декоративний пласт «Довбуш», тарелі «Українські писанки», «Дерево життя» та ін. Твори зберігаються у Чернівецькому художньому музеї.

В 2008 році удостоєний почесного звання «Заслужений художник України».

Помер 16 квітня 2018 року.

Література:

1. Українські радянські художники: Довідник. – К.: Мистецтво, 1972. – С. 520 - 521.

Штабова Лілія Георгіївна

Л. Г. Штабова (Коломійченко) народилася в 1970 році в с. Михайлівка Білоцерківського району Київської області.

У 1992 році закінчила фізико-математичний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського.

В 1999 році захистила дисертацію «Індивідуалізація навчально-пізнавальної діяльності учнів початкової школи в процесі засвоєння математичних знань» на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук.

Працювала на кафедрі методики викладання математики Південноукраїнського педагогічного університету імені К. Д. Ушинського.

Джерела:

1. Бібліографічний покажчик наукових праць професорсько-викладацького складу та асистентів. – Ч. 1.// Науковий вісник Південноукраїнського державного педагогічного університету ім. К. Д. Ушинського. – 2004. – № 1 - 2. – С. 216.

Щербіна Лідія Адольфівна

Л. А. Щербіна народилася 17 серпня 1932 року.

У 1956 році закінчила філологічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського і викладала російську мову і літературу в одеській середній школі № 47.

Від 1964 року працювала в Одеській середній школі № 107.

З 1967 року була членом Пушкінської наукової комісії Одеську будинку вчених.

Нагороджена медалями «За трудову відзнаку», «Ветеран праці», знаком «Відмінник народної освіти УРСР».

В 2002 році присвоєно почесне звання «Заслужений вчитель України».

Література:

1. Демченко Д. М., Савельєва Н. В., Фурсенко Л. І. Педагогічний Олімп Одещини. – Одеса: ОІУВ, 2008. – С. 320.

Юхневич Вікентій Федорович

В. Ф. Юхневич народився в 1944 році у Білоруській РСР.

Навчався у Вітебському технікумі фізкультури, закінчив факультет фізичного виховання Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Займався вільною боротьбою.

Чемпіон України з вільної боротьби, переможець першості ВЦРПС 1969 року.

Працював тренером спортивного товариства «Авангард», 14 років обіймав посаду старшого тренера збірної команди Одеської області з вільної боротьби, виконував обов'язки заступника директора Одеської школи вищої спортивної майстерності, був тренером одеської спортивної дитячо-юнацької школи олімпійського резерву № 14.

Майстер спорту СРСР. Тренував Р. Тібілова – чемпіона Європи та Союзу РСР, володаря Кубка світу з боротьби, підготував 32 майстрів спорту міжнародного класу, майстрів спорту СРСР та України.

Удостоєний почесного звання «Заслужений тренер України».

Помер у 2019 році в Одесі.

Джерела:

1. Мазуренко А. Вікентій Юхневич: «С детей все началось, детьми и закончу»// Вечерняя Одесса. – 2014. – № 151(10069). – 11 октября.

Яготін Родіон Сергійович

Р. С. Яготін народився 21 травня 1985 року в Одесі.

У 2007 році закінчив Одеську державну академію холоду.

В 2013 році здобув повну вищу освіту в інституті фізичної культури та реабілітації Одеського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського.

Майстер спорту з боксу.

У 2019 році захистив дисертацію «Педагогічний контроль адаптованості студентів до фізичних навантажень» на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук.

Працює в Одеському національному технологічному університеті, обіймає посаду доцента кафедри фізичної культури та спорту.

Джерела:

1. Кафедра фізичної культури та спорту// Одеський національний технологічний університет// <http://sport.ontu.edu.ua/яготін-родіон-сергійович/>

Ямницький Олександр Вадимович

О. В. Ямницький народився 27 травня 1990 року у Рівному.

В 2013 році закінчив Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського, здобувши кваліфікацію магістра психології. Навчався в аспірантурі.

У 2016 році захистив дисертацію «Особливості професійно-ціннісних орієнтацій майбутніх практичних психологів» і здобув науковий ступінь кандидата психологічних наук.

Як практичний психолог працює у Фінляндії.

Джерела:

1. Ямницький О. В.: Особова справа// Архів Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського.

Яремчук Віталій Васильович

В. В. Яремчук народився 28 січня 1942 року в Житомирській області.

У 1964 році закінчив факультет фізичного виховання та спорту Одеського державного педагогічного інституту імені К. Д. Ушинського. Весляр.

Виступав за спортивне товариство «Авангард». Бронзовий призер чемпіонату Української РСР з веслування та Спартакіади Збройних сил СРСР, Майстер спорту.

У 1967 – 1972 роках працював тренером дитячо-юнацьких спортивних шкіл № 1, 2 міста Хмельницького.

З 1972 року викладав у Хмельницькому технологічному інституті побутового обслуговування – Хмельницькому національному університеті. Обіймав посаду доцента кафедри фізичної культури та спорту.

Підготував понад 60 майстрів спорту, сімох майстрів спорту міжнародного класу, трьох заслужених майстрів спорту. Тренував С. Нагорного – чемпіона XXI літніх Олімпійських ігор 1976 року.

В 1976 році присвоєно почесне звання заслуженого тренера Української РСР, у 1991 році – звання заслуженого тренера Союзу РСР, а в 1995 році – звання «Заслужений працівник фізичної культури і спорту України».

Джерела та література:

1. Бубка С. Н, Булатова М. М. Олімпійське сузір'я України: Тренери. – К.: Олімпійська література, 2011. – С. 80.
2. Цимбалюк О. Віталій Яремчук: «Веслування – любов усього мого життя»// Проскурів. – 2012. – 2 лютого.

ЗМІСТ

1. Передмова.....	3	51. Костюхіна Л. В.....	31
2. Аксельруд В. В.....	4	52. Крахотіна Н. Н.....	32
3. Арутюнян О. Є.....	4	53. Кучинов Ю. П.....	32
4. Афанасьєв В. М.....	5	54. Лемехова Р. А.....	33
5. Базика В. П.	5	55. Лопатюк В. І.....	33
6. Барабаш М. М.....	6	56. Лукін М. Б.....	34
7. Беляк О. М.....	6	57. Луцький В. П.....	34
8. Білгородська О. Є.....	7	58. Макаров О. К.....	35
9. Богаченко В. В.....	7	59. Македонська Н. П.....	36
10. Богущкий М. К.....	8	60. Мальований Є. Т.....	36
11. Боделан М. В.....	8	61. Мануїлова К. В.....	37
12. Борисов Л. В.....	9	62. Масунов Л. І.....	38
13. Бугайова М. О.....	9	63. Машталер Г. А.....	38
14. Бугайцов О. П.....	10	64. Меланіч М. П.....	39
15. Ворніков В. І.....	10	65. Миколюк В. К.....	39
16. Ворохта А. І.....	11	66. Міхова Т. В.....	40
17. Ворохта М. І.....	12	67. Наумов А. М.....	40
18. Голованов С. Д.....	12	68. Нікітін С. А.....	41
19. Гольдубер Ф. М.....	13	69. Ніколаєв В. О.....	42
20. Горбенко А. О.....	13	70. Ніколаєв Є. А.....	42
21. Горбенко С. А.....	14	71. Ольшанський Г. І.....	43
22. Горський К. Ф.....	15	72. Орехова Г. Я.....	43
23. Грек Г. Г.....	16	73. Палієнко З. М.....	44
24. Григоруk А. А.....	16	74. Папір О. О.....	44
25. Грінбарт С. Б.....	17	75. Пасічник М. А.....	45
26. Дердо В. Г.....	18	76. Педа П. М.....	45
27. Дишель К. А.....	18	77. Перевощиков Ю. О.....	46
28. Дідуля В. М.....	19	78. Печерська Е. П.....	47
29. Дідусь Н. І.....	19	79. Пивоварчик І. М.....	47
30. Дохотару В.....	20	80. Пільова С. Г.....	48
31. Жарков В. Г.....	20	81. Погребняк І. І.....	48
32. Железняк О. В.....	21	82. Поляков В. П.....	49
33. Жижин Д. Ю.....	22	83. Попичко О. Ф.....	50
34. Жудіна В. О.....	22	84. Поплавська Є В.....	51
35. Жуковський В. К.....	23	85. Пульчо К. К.....	51
36. Заборовський Л. О.....	23	86. Розсоха Л. С.....	52
37. Загороднюк В. В.....	24	87. Романченко І. С.....	52
38. Закорченна Г. М.....	24	88. Рубенчик Л. Й.....	53
39. Захаров Л. О.....	25	89. Савенко С. Г.....	54
40. Захарова Л. І.....	25	90. Сакалюк В. М.....	54
41. Знойко Д. В.....	26	91. Саламатов П. В.....	55
42. Зубков В. В.....	26	92. Самокиш І, І.....	55
43. Зубрицька С. П.....	27	93. Сахарова З. С.....	56
44. Івасів В. І.....	28	94. Седлачек Є. О.....	56
45. Іскров І. І.....	28	95. Сінішин А. А.....	57
46. Капустян М. В.....	29	96. Соловйов В. С.....	58
47. Кивайло А. А.....	29	97. Соловйова А. Г.....	58
48. Колодєєв М. І.....	30	98. Сорокін В. М.....	58
49. Коломійченко О. Ю.....	30	99. Сорочинський Г. О.....	59
50. Кононенко М. Д.....	31	100. Степанова Т, М.....	60

101.	Стеценко Л. О.....	60
102.	Стокяло В. А.....	61
103.	Стречень Б. М.....	61
104.	Ткачук І. О.....	62
105.	Толпекіна Г. М.....	63
106.	Трифоновна О. С.....	63
107.	Фесенко Л. В.....	64
108.	Хаїт Т. М.....	65
109.	Ханжи В. Б.....	65
110.	Цветков Н. Т.....	66
111.	Чебан Л. О.....	66
112.	Чустрок А. П.....	67
113.	Шевчук В. Ф.....	67
114.	Штабова Л. Г.....	68
115.	Щербина Л. А.....	68
116.	Юхневич В. Ф.....	69
117.	Яготін Р. С.....	69
118.	Ямницький О. В.....	70
119.	Яремчук В. В.....	70

Підписано до друку	30. 06. 2022
Ум. – друк. аркушів	3. 6
Тираж	100 прим.